

106

**ESTIU
2026**

FULLINFORMATIU

3 | PRESENTACIÓ

4 | TEMA DESTACAT

La cultura, un territori de l'educació social

12 | COL·LEGI

Qui és qui a la nova Junta de Govern del CEESC

30è aniversari del CEESC: Una història compartida, un futur per construir

CONSOLIDACIÓ PROFESSIONAL: Accions que hem fet des del CEESC: 1r semestre 2026

AL CEESC ENS HEM PRONUNCIAT: Febrer-Juny 2026

DONEM VEU ALS COL·LECTIUS: Educadors i educadores Fent Xarxa

Crònica del IX Congrés Estatal d'Educació Social i la Declaració de Cartagena

IX Congrés Estatal d'Educació Social: La veu dels participants

ÈTICA I PRÀCTICA PROFESSIONAL: Pensar l'ètica per enfortir la professió

27 | OPINIÓ

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA

L'aritmètica de l'oblit: els pobres no voten

30 | DOSSIER

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL: Factoria F5

PUBLICACIONS D'INTERÈS

TASTETS DE LLENGUA: Diccionari de sensellarisme

34 | SERVEIS

Coneixement i discurs professional

Memòria del CEESC 2025

Serveis CEESC: Desenvolupament professional

37 | ACTIVITAT COL·LEGIAL

Número 27 dels *Quaderns d'Educació Social*

El 6è CSSBE ja està en marxa

Camins i Perspectives 2026.

El paper de l'educació social en la salut mental

Presentem un informe sobre Educació Social i Integració Social

43 | AGENDA

Agenda d'activitats

Catàleg de Formació Tardor 2026

Edita:

**Col·legi d'Educadores i
Educadors Socials de
Catalunya (CEESC)**

Almogàvers, 214
08018 Barcelona
Tel. 934 521 008

Redacció: comunicacio@ceesc.cat

Disseny i maquetat: Jordi Sales Roqueta
Il·lustracions: Jordi Sales Roqueta

Impressió: Codipre Arts Gràfiques, SL.
Sabadell
Dipòsit Legal: B-20441/91
ISSN: 1888-4725
Revista periòdica

**El Col·legi no es fa responsable de les opinions que
no han estat emeses directament pel Col·legi en
les seccions que li pertocquen, ni del contingut dels
articles que no hagin estat directament
organitzats pel CEESC.**

En conveni amb:

Olga Giner, educadora social, col·legiada 5819.
Presidenta de la Junta de Govern del CEESC.

El *Full Informatiu* d'estiu arriba en un moment especialment significatiu per mi. És el primer número des que he assumit la presidència del CEESC, un encàrrec que afronto amb responsabilitat i amb el compromís de continuar enfortint el paper de l'educació social com a professió clau en la defensa dels drets de les persones i en la construcció de comunitats més justes i cohesionades.

En aquest *Full*, presentem la nova Junta de Govern. Un equip renovat, plural i compromès, que assumeix el repte de donar continuïtat a la feina feta fins ara i, alhora, impulsar noves línies d'acció que responguin als reptes socials i professionals del moment. La peça de presentació permet conèixer qui forma part del nou equip i quines són les principals responsabilitats que assumeix cadascú dins del projecte col·legial.

El tema central d'aquest *Full* són els drets culturals i la cultura com a espai socioeducatiu. En un context en què les desigualtats socials també es manifesten en l'accés, la participació i la creació cultural, volem posar el focus en el paper transformador de la cultura com a dret fonamental i com a eina d'inclusió, de participació comunitària i de desenvolupament personal i col·lectiu. Les aportacions que es recullen en aquest número conviden a repensar pràctiques i a reforçar aliances entre els àmbits cultural i socioeducatiu.

També hi trobareu informació sobre el Congrés Estatal d'Educació Social celebrat a Múrcia, un espai de trobada i reflexió col·lectiva imprescindible per compartir experiències i avançar com a professió, on hi vam participar col·legiats i col·legiades de Catalunya. Així mateix, presentem els primers actes commemoratius del 30è aniversari del CEESC, una fita que ens convida a mirar enrere per reconèixer la trajectòria del Col·legi, però sobretot a projectar-nos cap al futur amb ambició i sentit crític.

Finalment, aquest número inclou també l'oferta de formació prevista per a la tardor, amb propostes que volen donar resposta a les necessitats actuals de les educadores i educadors socials i reforçar la seva capacitat professional.

Confiam que aquest *Full* sigui una eina útil, inspiradora i propera per a totes les persones col·legiades, i que contribueixi a continuar enfortint la comunitat professional de l'educació social a Catalunya. ●

LA CULTURA, UN TERRITORI DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

Enguany –en el marc dels 30 anys del nostre Col·legi– és un bon moment per reivindicar una part fonamental de la nostra història: la incorporació dels professionals de l'animació sociocultural a un projecte compartit que ha contribuït a definir la identitat de l'educació social, l'afirmació d'una manera d'entendre l'educació social profundament vinculada a la participació, la vida comunitària i la cultura. Per a molts i moltes professionals, aquest va ser el punt de partida d'un recorregut que avui continua més vigent que mai.

Els darrers anys, els discursos internacionals sobre els drets culturals, la democràcia cultural, la participació o el desenvolupament comunitari han contribuït a acostar allò social i allò cultural, dues dimensions que mai no haurien d'haver estat escindides. Malgrat això, aquesta aproximació encara no s'ha traduït prou en les polítiques públiques, en les estructures administratives ni en el reconeixement social de la nostra professió.

Potser per això, els espais emergents on avui treballen educadores i educadors socials —biblioteques, museus, centres d'interpretació, o projectes de mediació amb el patrimoni material i immaterial— continuen sent massa sovint conquestes professionals més que no pas àmbits plenament reconeguts. A diferència d'altres camps d'intervenció que han quedat protegits per la normativa o per una cartera de serveis, la presència de l'educació social en la cultura encara depèn, en bona part, de la capacitat dels professionals per demostrar, una vegada i una altra, el valor de la seva aportació; una mirada que ha fet que els espais culturals esdevinguin espais educatius i comunitaris on es generen processos de participació, de creació col·lectiva, de lectura crítica de l'entorn i de construcció de noves formes de convivència.

Però aquesta presència no és circumstancial ni accessòria. Les educadores i els educadors socials som garants de drets, també dels drets culturals de les persones, els grups i les comunitats. Defensar l'accés, la participació, la creació i el reconeixement de la diversitat cultural és també defensar la ciutadania, la cohesió social i la democràcia. I és des d'aquesta convicció que cal continuar reivindicant la cultura com un espai propi de l'educació social.

Les veus que recull aquesta secció comparteixen aquesta mirada. Des de perspectives i experiències diverses, ens conviden a pensar la cultura no com un complement de la intervenció social, sinó com un dels seus territoris més fecunds, més transformadors i, encara avui, més necessitats de ser reivindicats i consolidats professionalment. ●

1 QUAN A LA CULTURA HI HA EDUCACIÓ SOCIAL

Óscar Martínez, col·legiat 10095. Vicepresident de la Junta de Govern del CEESC.

Malgrat que hi ha moltes definicions sobre el que és la cultura, la visió de l'educació social li dona uns matisos i una mirada que tenen a veure amb la transformació social i, en molts casos, amb el desenvolupament comunitari. Les grans ciutats estan plenes de propostes culturals, però la gran majoria no hi incorpora aquests aspectes. L'apropiació de la majoria d'esdeveniments culturals per part de marques amb poder mediàtic o de grans empreses que pràcticament especulen amb la venda d'entrades de les ofertes destinades al gran públic, en molts casos, eclipsen les millors propostes transformadores.

Espais com els centres cívics o els casals esdevenen espais d'autèntica comunitat on passen coses molt més meravelloses que al Palau Sant Jordi amb entrades a preus només per a privilegiats. Com a usuari del centre cívic del meu barri, us puc assegurar que tot el que passa allà té molt més valor que no pas el que passa als espectacles amb un pressupost en màrqueting que supera el salari anual de la meitat de les treballadores d'aquest recurs.

Allà ens trobem veïnes i veïns de totes les edats i podem compartir-hi diferents tallers relacionats amb la salut, l'aprenentatge de llengües o diferents tècniques artístiques. Al mateix lloc, les persones grans que fan tallers de memòria o històries de vida, cada Sant Jordi preparen un acte de lectures que han anat treballant al llarg del trimestre. A més, ho fan acompanyades d'un admirable educador social que cuida tant l'espectacle com el trajecte que fan fins a arribar-hi. I mentre llegeixen fragments de llibres, reconstrueixen parts de les seves vides i reorganitzen el sentit vital actual. Us puc ben assegurar que un dels motius principals per repetir aquest ritual és la tasca i cura que té aquest educador amb les persones grans.

Qualsevol activitat cultural hauria de comportar la transformació desitjada per l'educació social o, sinó, potser no hauria de tenir aquesta etiqueta. Per a la

nostra professió, hi ha projectes que tothom hauria de conèixer, com és el cas de **Vulnus**, un espai de creació artística i recerca. Un laboratori artístic que fa sessions que s'atreveixen a titular com a "Sense regles" i que són veritables esdeveniments comunitaris creadors de xarxes. Al darrere, un equip interdisciplinari ja acumula moltes creacions on l'educació social està totalment present.

La desitjada transformació es veu també reflectida en projectes com ara el Concurs de fotografia d'Hospitals de dia de Catalunya que sorgeix de l'equip de l'Hospital de dia per a adolescents Nou Barris. Es tracta d'una proposta que es porta a terme de forma continuada des del 2009 i que acostuma a organitzar-ne el lliurament de premis a l'Ateneu Popular 9 Barris. De nou, els professionals de l'educació social estan implicats en el lideratge de tot aquest engranatge que, òbviament, inclou moltíssimes fases de transformació personal abans de la presentació dels guardonats.

L'educació social és una professió tan consolidada que pot arribar a ser el propi subjecte examinat des de la cultura. Això succeeix, per exemple, amb la pel·lícula que s'estrenarà els propers mesos *Salen las lobas*, dirigida per **Claudia Estrada**, i on l'educació social és protagonista. Tot i que el relat gira al voltant de les vides d'unes noies que viuen en un centre de justícia juvenil on són acompanyades per diferents professionals, les educadores socials tenen un gran protagonisme. A l'hora d'escriure el guió, diferents educadores socials han participat de la creació, un fet que ha donat un resultat molt més realista i no estereotipat, com acostuma a passar amb pel·lícules on surten professionals o pseudoprofessionals de l'acció social. L'estrena d'aquesta proposta serà un gran esdeveniment per a la professió.

Quan parlem de cultura i l'accés a aquesta, en el nostre context no podem deixar de mencionar el projecte **Apropa Cultura** que pràcticament totes les institucions socioeducatives coneixen. Aquesta és una aposta revolucionària per fer accessibles, des de diferents punts de vista, les propostes culturals que hi ha arreu del territori. Desenvolupen una

tasca fonamental com és aconseguir que qualsevol persona pugui accedir a diferents espectacles als quals, per la raó que sigui, d'una altra manera no hi podria accedir.

Però l'**Apropa Cultura** va molt més enllà de fer d'intermediari entre productores i espectadores, també fa tota una feina de sensibilització de l'accessibilitat per a tots els col·lectius als diferents espais culturals de Catalunya. Això significa que impulsen formacions específiques en accessibilitat i desenvolupen programes específics com ara guies perquè la cultura sigui realment accessible per a tota la diversitat humana. Aquest és un projecte consolidat que continua construint xarxes i plataformes que impacten clarament sobre la possibilitat d'accedir a la cultura i de fer-ho en igualtat de condicions.

La cultura construeix relats sobre la realitat dels nostres barris i del nostre país. L'accés hauria d'estar garantit i, com a educadores socials, hem de salvaguardar aquest accés per a totes les persones a les quals acompanyem. Aquest accés ha de

ser el més normalitzador possible de tal manera que aquestes persones siguin espectadores però, sobretot, també creadores de cultura.

L'educació social esdevé una professió fonamental com a generadora cultural, però també com a connexió amb la cultura. Des de diferents tipus d'expressions culturals, la nostra professió porta molt temps demostrant que forma part dels mecanismes culturals del territori i, a més a més, té una visió particular pensada en el bé comunitari.

Desitgem llarga vida per a tots els projectes i espais on la cultura va més enllà d'una lògica capitalista de venda d'entrades. Llarga vida a tots els professionals que des de les biblioteques, des dels casals, els centres cívics o la preparació de festes populars desenvolupen activitats on la cultura és clarament un mitjà de transformació i de construcció de xarxa social. ●

2 DE PÚBLICS A PROTAGONISTES: DRETS CULTURALS I EDUCACIÓ SOCIAL

Marta Esteve, directora de la Fundació Carulla.

Durant massa temps hem entès la cultura com un bé al qual cal facilitar l'accés. I, sens dubte, l'accés continua sent una condició imprescindible: cal que tothom pugui entrar als museus, als teatres, a les biblioteques, als centres culturals, als festivals, als espais de creació i als equipaments de proximitat. Però avui sabem que això no és suficient. La cultura no pot ser només allò que algú programa i algú altre consumeix. La cultura és també la possibilitat de participar, d'expressar-se, de crear, de reconèixer-se, de construir relat propi i de formar part activa de la vida col·lectiva.

Parlar de drets culturals vol dir, precisament, assumir aquesta mirada àmplia. Vol dir entendre que totes les persones tenen dret a accedir a la cultura, però també a participar-hi, a contribuir-hi,

a transformar-la i a veure-hi reconegudes les seves experiències, llengües, memòries i formes de vida. La cultura no és un complement ornamental de la vida social: és un espai fonamental per exercir ciutadania, per construir identitat, per generar vincles i per imaginar futurs compartits.

Aquesta mirada ens obliga a desplaçar el focus. Durant molts anys, les polítiques i els projectes culturals han parlat sobretot de públics: com arribar a més gent, com ampliar audiències, com facilitar l'accés. Tot això continua sent necessari, però pot quedar curt si no ens fem una pregunta més profunda: qui té realment la possibilitat de formar part de la vida cultural? Qui pot decidir, crear, explicar-se, ocupar l'espai públic i compartir memòria? Qui se sent legitimat per dir "això també és cultura" i "jo també en formo part"?

En aquest marc, la connexió entre cultura i educació social és evident i necessària. Les educadores i educadors socials treballen cada dia en espais on la cultura pot esdevenir una eina poderosa de reconeixement, participació i inclusió. Ho fan en barris, escoles, centres oberts, equipaments comunitaris, serveis socials, projectes amb joves, iniciatives intergeneracionals, processos de mediació, programes de salut comunitària o experiències de creació col·lectiva. Sovint, però, aquesta dimensió cultural de la professió queda poc visibilitzada.

I, tanmateix, hi és. Hi és cada vegada que una educadora social acompanya un grup de joves a construir un relat propi a través del rap, del teatre o de l'audiovisual. Hi és quan un equipament cultural deixa de ser només un espai de programació i es converteix en un lloc de trobada, escolta i confiança, quan una comunitat recupera memòria, paraula i presència a través d'un procés artístic. Hi és quan la cultura permet que persones que habitualment no se senten convocades trobin una manera de participar i de ser reconegudes.

La cultura, entesa així, no és només una eina per "arribar" a determinats col·lectius. Aquesta idea, encara que benintencionada, pot quedar curta. No es tracta només d'utilitzar la cultura com a recurs per intervenir, sinó de reconèixer que totes les persones són subjectes culturals. Tothom té bagatge, llengua, memòria, sensibilitat, capacitat creativa i dret a formar part de la vida cultural. El repte és generar les condicions perquè aquesta participació sigui real, significativa i sostinguda en el temps.

Aquí l'educació social hi aporta una mirada imprescindible. La participació no es decreta, sinó que s'acompanya i els vincles necessiten temps, cura i confiança. I la inclusió no vol dir només obrir portes, sinó revisar llenguatges, codis, horaris, formats, expectatives i relacions de poder. La cultura pot ser un espai d'emancipació, però només si es treballa des de l'escolta, la corresponsabilitat i el reconeixement de l'altre.

També des del món cultural tenim deures pendants. Encara massa sovint pensem en termes de públics i no prou en termes de drets. Sovint costa incorporar la mediació, la participació i el treball comunitari com a parts centrals dels projectes, i no com a activitats complementàries. Encara hi ha equipaments que són molt presents en el mapa cultural, però poc connectats amb la vida quotidiana dels veïns i veïnes que tenen a prop. I encara cal que les polítiques culturals

assumeixin amb més força que la cultura no és només un sector, sinó una dimensió essencial de la vida democràtica.

Quan la cultura es treballa des dels drets, deixa de ser una activitat puntual i es converteix en una pràctica de ciutadania. Pot ajudar a reparar vincles, a fer emergir veus invisibilitzades, a generar pertinença, a enfortir la llengua, a obrir preguntes compartides i a imaginar respostes col·lectives. No perquè la cultura ho pugui resoldre tot, sinó perquè ofereix un espai únic on allò simbòlic, allò emocional i allò comunitari es troben.

Per això és tan important posar en valor els espais de confluència entre cultura i educació social. Perquè són espais on es fa tangible una idea profunda de democràcia: la possibilitat que totes les persones no només accedeixin a la cultura, sinó que hi tinguin veu, presència i capacitat d'incidència. En un moment en què creixen les desigualtats, les solituds i les fractures socials, necessitem més que mai projectes que ens ajudin a reconèixer-nos com a part d'un "nosaltres".

La cultura no és un luxe ni un afegit. És una condició per viure amb dignitat, per participar en comunitat i per construir sentit compartit. I l'educació social, amb la seva capacitat d'acompanyar processos, sostenir vincles i treballar des de la proximitat, és una aliada imprescindible per fer efectius els drets culturals.

Potser el repte dels pròxims anys és, justament, deixar de preguntar-nos només com fem arribar la cultura a més persones i començar a preguntar-nos com fem possible que més persones puguin formar part activa de la cultura. No només com a espectadores, sinó com a creadores, mediadores, narradores i protagonistes. I aquí l'educació social esdevé imprescindible. Perquè a participar culturalment també s'aprèn, s'acompanya i es construeix amb temps; perquè els vincles, la confiança i el sentit de pertinença no apareixen sols, sinó que necessiten espais, processos i professionals que els facin possibles.

Si la cultura és un dret, l'educació social és una de les claus per garantir que aquest dret no quedi limitat a l'accés, sinó que esdevingui experiència, veu i pràctica viva de ciutadania al llarg de tota la vida. ●

3 ESCUT I BRÚIXOLA: LA CULTURA COM A AIXOPLUC I VINCLE

Àngel Mestres, educador social, col·legiat 1644.

Més enllà de la simple i freda oferta cultural o de l'oci que adorm les consciències i que la saben fer molt bé els algoritmes, i que només ara que esteu llegint aquest text en paper no esteu fent servir, la cultura esdevé la saba mateixa de la ciutadania. És l'element primer on pot bategar la cohesió social, el mirall on retrobar(nos) l'autoestima perduda i la llar on les comunitats reconeixen la seva pròpia veu. Per a les educadores i els educadors socials, la cultura no pot ser mai un aparador per omplir hores mortes; és una eina viva, un teler on es teixeixen els vincles i brota l'expressió col·lectiva. L'educació social aporta aquesta mirada lliure, que entén la praxi cultural com el ventre idoni per a la transformació i l'exercici ple dels drets culturals de la comunitat. Tot i que fa anys que habitem la trinxera de la mediació i liderem projectes comunitaris, aquesta dimensió transversal continua condemnada, sota el meu criteri, a una injusta invisibilitat. Espero que aquestes línies siguin, doncs, un reconeixement i una brúixola per continuar teixint, pas a pas, cap al bé comú.

Reclamar la paraula: la cultura com a emancipació

Històricament, la mirada de les institucions s'ha conformat amb una democratització de l'accés que es limita a obrir les portes dels *palaus de la cultura* (que no dels *palaus del poble* com ens explica al seu llibre **E. Klinenberg**, una lectura que, per cert, aprofito per recomanar), oblidant que la veritable llibertat s'assoleix quan passem de ser espectadores mudes a ser creadores actives de sentit i de narrativa. Buscar l'emancipació a través de la cultura és encendre la foguera de la igualtat de les intel·ligències, lluitant perquè l'art i el saber deixin de ser un privilegi heretat. No es tracta només de fer que la bellesa visiti el poble, sinó d'oferir a les comunitats les eines per parir les seves pròpies respostes. Cal, doncs, canviar la mirada i la paraula: en lloc d'empoderament, tan gastat pel mercat, alcem el concepte d'emancipació, que brolla de l'autonomia i de la revolta col·lectiva. És aquí on l'educadora social s'alça com a mediatra i catalitzadora, propiciant un diàleg horitzontal on el saber acadèmic es relaciona, finalment, amb el saber vital i l'experiència.

Pedagogies de l'ombra

L'aprenentatge i la creació no es deixen tancar entre els murs estrictes d'una aula; neixen a les places, als horts que desafien l'asfalt, als museus i als nius de proximitat dels nostres barris. La cultura i l'educació formen un binomi indestruïble que batega a través de les anomenades pedagogies invisibles. Són aquests corrents subterranis —els microdiscursos i els valors callats— els que ens van modelant de qui participa, gairebé sense saber-ho. Qui dissenya un procés cultural comunitari està dibuixant també les línies del poder i de la convivència. Si la urpa del disseny és vertical, només sembrarà exclusió i violència simbòlica; però si s'obre a la comunitat, sota el signe del codi lliure i del crear amb l'altre, florirà l'aprenentatge que transforma. L'educadora social té el deure de desvetllar aquestes pedagogies ocultes (i em centro en la cultura), trencant els models hegemònics perquè pugui néixer el pensament crític.

L'ètica de les cures: el batec del bé comú

Cap intervenció des de l'educació social pot tenir sentit si no arrela en els afectes, en l'escolta atenta i en el verb cuidar. Com reclama **G. Yúdice**, és un deure urgent lligar les cures al destí del "bé comú", entès com una arquitectura transversal i des de baix. La noció de cura s'ha d'estendre més enllà del clos familiar o de les parets d'un hospital; ha d'abraçar les infraestructures socials que sostenen la vida col·lectiva. Anar amb compte, posar el cos i l'atenció esdevenen principis ètics innegociables que exigeixen horitzontalitat. Multiplicar l'art de la mediació és actuar com a balança i abric en un món ferit per la incertesa. Sense aquestes cures, els processos comunitaris corren el risc de caure en la propaganda o en el buit de la burocràcia. Posant la cura al centre, reconeixem que el camí és molt més valuós que qualsevol producte final tallat a mida. Ja ho canta **Jorge Drexler**: *Amar la trama más que el desenlace*.

Els senders del desig: de la intempèrie al centre

L'acció socioeducativa té la virtut de néixer allà on el teixit s'estripa, a les esquerdes de les perifèries urbanes o als pobles que es resisteixen a l'oblit i al buidatge. Actuar des d'aquests confins no és

abocar-se a la marginalitat, sinó obrir senders del desig: camins rebels que la mateixa comunitat traça amb els seus passos, desafiant les rutes grises imposades per l'administració. Al camp, les educadores ajudem a fer que el saber antic esdevingui avantguarda de la terra; a les ciutats, acompanyem els joves i les minories de la capa digital per convertir la protesta en un possible espai de llibertat.

El relat humà mirant el foc

Ja ens ho va advertir **Walter Benjamin** en les seves paraules: «No hi ha cap document de cultura que no ho sigui, alhora, de barbàrie». I aquí algunes igual penseu que hem d'alçar la veu i cert, fem-ho! Fem que la nostra praxi sigui, doncs, la que trenqui aquest vincle, l'esforç lliure per rescatar la cultura de les elits del poder i convertir-la, per fi, en cultura viva i comunitària.

Perquè, per a nosaltres, les educadores i els educadors socials, la cultura és el foc primigeni, l'arma més poderosa de transformació i justícia social. No és un simple accessori per decorar els nostres projectes, sinó la matèria viva amb què obrim esquerdes en la desigualtat, sanem les ferides de l'exclusió i tornem la dignitat i la paraula a les comunitats. Defensar els drets culturals és defensar la vida mateixa (no és casual que el Mondiacult-Unesco, que va passar a finals de setembre del 2025, es focalitzés en aquests drets); és la nostra essència. Amb el sentit crític, l'ètica col·lectiva i el talent d'unes educadores socials compromeses, alcem la cultura com l'escut i la brúixola indispensables per continuar impulsant, seguint sent indomables, una ciutadania lliure, empoderada i profundament compromesa. ●

4 CONTRA ELS DRETS CULTURALS

Josep Maria Aragay Borràs, educador social, col·legiat 10900.

A “tot” el món ha emergit un nou sector sociocultural que utilitza les arts per aconseguir metes que no tenen relació exclusiva amb l’obra artística o, fins i tot, on aquesta pot ser secundària. En aquest context, Barcelona i Catalunya veuen créixer infinites experiències culturals que, amb perspectives molt diverses, proclamen la funció social i contestatària de l’art.

El potencial i l’èxit del sector és tal que totes volem participar-hi. Primer vàrem arribar veïnes, artistes, col·lectius o entitats sense ànim de lucre lluitant pel bé comú i altres models d’organització social a través de la cultura. Després, administracions i equipaments públics van entendre que aquestes propostes culturals eren un servei ideal per oferir a la ciutadania i, d’aquesta manera, reduir pressupostos, externalitzar la responsabilitat social i blanquejar qualsevol política. Com sabem, està més a l’abast de l’Estat crear murals amb comunitats “oprimides” que generar canvis socials a llarg termini. Finalment, les mateixes empreses privades que mercantilitzen, gentrifiquen i homogeneïtzen la cultura, inclouen projectes d’aquesta “sensibilitat” en la seva agenda i fundacions perquè creuen que li poden treure benefici econòmic. Per posar un exemple, inclús el Primavera Sound, paradigma de la ciutat-marca, desenvolupa un fabulós programa d’intervenció social amb les arts. I és que la cultura va esdevenir capitalista en reassignar-se com un recurs explotable que ara, i aquí ve la filigrana, també troba mercat als barris “perifèrics” o en entorns vulnerabilitzats.

En l’onada d’aquesta moda, pandèmia o estratègia social i econòmica de la cultura i de la cultura comunitària, recentment ha esdevingut una conjunció política per la qual els drets culturals s’han convertit en tendència, llenguatge i obligació de l’àmbit sociocultural. Des de la meua perspectiva, “garantir l’accés i la participació en la cultura de totes les persones” és una altra política econòmica i civilitzatòria DIRIGIDA ALS QUE —els guapos que llegirem aquestes línies (nets, “blancs”, capaços, benintencionats, amb estudis...)— CONSIDEREM CULTURES INFERIORS O “HUMANS ERRONIS”.

Tenim obsessió a defensar les pràctiques culturals com a motor de canvi social quan, al contrari, aquestes acostumen a ser el millor poder pastoral per a reproduir i cronificar la immobilitat i les desigualtats socials. A més a més, si les noves propostes públiques promouen que “la” cultura que s’oposa a les lògiques de consum superi la precarització i es professionalitzi, la càrrega combativa de les nostres accions té els dies comptats. Al final, si la vida o la subsistència depenen del sou que rebem per desenvolupar la nostra tasca cultural, és fàcil caure —primer— en un pacte silenciós amb els interessos del poder i —segon— en la necessitat que la nostra feina es dirigeixi a la NOSTRA ocupabilitat més que a qualsevol altra lluita.

I l’educació social? L’educació social que espavilli! ●

QUI ÉS QUI A LA NOVA JUNTA DE GOVERN DEL CEESC

**El passat 17 de març
va prendre possessió
la nova Junta de
Govern del CEESC,
formada per 16
persones col·legiades;
el 56% són dones i
compta amb membres
de tot el territori.**

**L'Olga Giner serà la
nova presidenta, que
pren el relleu de Marc
Queralt que ostentava
el càrrec des del
2022.**

PRESIDENTA

Olga Giner
col·legiada 5819

Treballa des de fa anys a Serveis Socials d'un ajuntament, després d'haver iniciat la seva trajectòria professional en l'àmbit de la infància i l'adolescència. Ha complementat i ampliat la seva formació en teràpia familiar sistèmica, mediació, direcció i gestió.

Considero que el Col·legi professional té un paper fonamental en la representació, la defensa i la projecció de la nostra professió, contribuint a fer-la més visible, reconeguda i valorada socialment.

VICEPRESIDÈNCIES

Núria Palau
col·legiada 1283

Va iniciar-se en el món social en projectes sociolaborals de justícia juvenil per, posteriorment, apropiarse a l'àmbit escolar, dirigint un projecte de residència d'estudiants, desenvolupant-hi tasques d'assessorament psicopedagògic i de coordinació. Actualment, és directora tècnica del Grup d'Esplai Blanquerna.

El meu repte és que el CEESC sigui punta de llança en el reconeixement dels drets socials de tota la ciutadania i que els educadors i les educadores socials facin del Col·legi el seu espai propi de referència professional.

Óscar Martínez
col·legiat 10095

Ha treballat durant 20 anys amb persones amb discapacitat i ha participat en espais d'esports, lleure i infància. És professor de la Universitat Ramon Llull i de la Universitat Oberta de Catalunya.

Crec en el CEESC com a espai de representació de la professió però també com a espai de trobada, diàleg i construcció conjunta dels i les professionals. M'agradaria que el Col·legi expliqués l'essencialitat de la nostra professió en el context social vigent.

Patricia Sarrias
col·legiada 10807

Ha estat coordinadora de projectes pedagògics, comunitaris i de gent gran a la cooperativa INCOOP, tècnica referent de residències i centres diürns de gent gran i de persones amb discapacitat al Departament de Drets Socials. Actualment, treballa a l'Institut Municipal de les persones amb discapacitat de l'Ajuntament de Barcelona.

En un món que premia la competència i la jerarquia, posar la cura, la igualtat d'oportunitats i els drets de tothom al centre és, ara mateix, profundament revolucionari.

Xavier Puig
col·legiat 1158

Va iniciar-se com a educador social en l'àmbit de la infància. Posteriorment, va agafar responsabilitats directives i va participar en òrgans de govern de diferents plataformes del sector. Actualment, és director de l'Associació CEPS.

El meu somni: aconseguir el reconeixement explícit del dret de ciutadania de l'educació social i la regulació de la professió.

SECRETÀRIA

Marta Fité
col·legiada 791

Va treballar d'educadora social als ajuntaments de Badalona i Barcelona i, posteriorment, en càrrecs directius vinculats amb els serveis socials bàsics. Ha estat docent durant 9 anys al grau d'Educació Social a la UB. Actualment treballa com a directora territorial a l'IMSS al districte de Nou Barris.

Cal seguir fent visible la professió, mostrant i demostrant l'eficàcia de l'acció socioeducativa sobre les persones; per fer-ho, és imprescindible posar en valor la metodologia, l'avaluació i la recerca en els processos d'atenció a les persones.

TRESORER

Marc Queralt
col·legiat 10285

La seva tasca professional en el món social s'ha desenvolupat sobretot en àrees de la infància i l'adolescència, treballant en diferents tipologies de servei, fent tots els horaris possibles i desenvolupant diferents rols en els equips de treball.

Reclamem els espais legítims que el Col·legi ha d'ocupar, arribant a consensos amb els diferents agents que intervenen en el tercer sector. Cal seguir treballant pels drets dels altres però sense oblidar els nostres.

VOCALS

Albert Font-Tarrés
col·legiat 9806. President de la Junta delegada de Lleida

És educador social i periodista i durant anys ha combinat les dues professions. Després d'haver treballat amb joves desocupats, persones privades de llibertat o com a informador juvenil, actualment treballa en un CRAE per a joves d'entre 14 i 18 anys.

Intento mirar-me el fet educatiu com un tot, mirant de teixir complicitats entre els àmbits formals, no-formals i informals.

Àngel Cabeza
col·legiat 10789

La seva trajectòria professional ha estat vinculada als àmbits de les drogodependències i de la salut mental, amb uns inicis com a voluntari en l'acompanyament de persones amb VIH+/SIDA. Actualment, treballa en l'àmbit de la salut mental infantil i juvenil en hospitals de dia.

Vull aportar la meua experiència en la dignificació, visibilitat i reivindicació de la nostra tasca educativa i comunitària, així com dels col·lectius i persones a les quals representem.

Josep Bécades
col·legiat 11223

Professionalment forma part de l'associació Mmm'agrada – Tots Hi Som, des d'on desenvolupa el seu rol de gestió de projectes socials i assessoria en inclusió als programes educatius de la XANASCAT i altres ens. És artista i activista social.

Crec fermament que els reptes socials que afrontem requereixen un abordatge comunitari basat en l'ajuda mútua i l'organització col·lectiva. El CEESC és una entitat fonamental per defensar i enfortir la nostra professió, no només com a dret de la ciutadania, sinó també com a resposta ètica davant tantes vulneracions.

Juanjo González
col·legiat 7524

La seva trajectòria professional s'ha desenvolupat principalment en els camps de la infància i l'adolescència, la discapacitat i els serveis socials. Actualment treballa a l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona, a l'Equip d'Emergència d'Habitatge.

Crec en el paper del CEESC com a altaveu en la defensa dels drets de la ciutadania, especialment en un context en què drets fonamentals com l'habitatge, la inclusió social o la igualtat d'oportunitats requereixen una veu clara i compromesa.

Judit Gonzano
col·legiada 11177

Al llarg dels anys, ha acompanyat infants amb diversitat funcional i les seves famílies, i infants en centres residencials d'acció educativa; durant força temps va acompanyar persones amb diagnòstics de salut mental severa i/o addiccions. Actualment, treballa fent atenció primària des de Serveis Socials.

Tinc especial interès en el procés de significació de la professió de les educadores i educadors socials, també la capacitat d'agència i autonomia de les professionals. Per mi, ser educadora social és una manera d'habitar el món i posicionar-m'hi.

Laura Aubeso
col·legiada 9340. Presidenta de la Junta delegada de Terres de l'Ebre

La seva trajectòria professional s'inicia als serveis socials bàsics del Consell Comarcal del Montsià per,

posteriorment, canviar els serveis socials pel Servei d'Intervenció Socioeducativa.

El meu repte com a membre de Junta és aconseguir la incorporació dels educadors i les educadores socials a tots els centres educatius i, en segon lloc, aconseguir que tots els professionals entenguin la importància de la col·legiació per dignificar la professió.

Laura Suárez
col·legiada 11550

Ha dedicat la seva trajectòria professional a l'acompanyament d'infants i adolescents que es troben en centres residencials dins del sistema de protecció de la DGPIA.

Soc una apassionada de la meua professió i em mou compartir experiències i aprenentatges amb les meves companyes i agents socials amb qui coincideixo professionalment.

Maite Ros
col·legiada 2964

És una educadora social amb una trajectòria consolidada als serveis socials bàsics; des de fa 21 anys treballa al Consell Comarcal del Baix Penedès. Prèviament, havia treballat amb infància i adolescència en el sector del lleure i l'animació sociocultural.

Vull contribuir al reconeixement i el prestigi de la professió i vull treballar per un Col·legi fort, participatiu i representatiu de tots els educadors i les educadores socials.

Ramona Fernández
col·legiada 5830

Des de fa 26 treballa al CAS de Granollers, on ha desenvolupat la seva trajectòria professional en l'àmbit de les addiccions, acompanyant persones en processos de canvi i recuperació. Al llarg dels anys també ha acompanyat dones en situació de maltractament.

La meua pràctica es basa en el vincle educatiu, el respecte i la defensa dels drets de les persones. La meua vocació és l'educació social i treballar per millorar la vida de les persones que atenc. ●

30è ANIVERSARI DEL CEESC: UNA HISTÒRIA COMPARTIDA, UN FUTUR PER CONSTRUIR

Enguanys el CEESC fa 30 anys! Una edat prou madura per mirar enrere amb perspectiva, però també prou viva com per continuar fent-se preguntes. Perquè l'educació social, com totes les professions que treballen amb les persones i les comunitats, sempre es troba en moviment, travessada pels canvis socials, les desigualtats, les crisis i també per les formes de resistència, d'acompanyament i de construcció col·lectiva que apareixen arreu del territori.

Durant aquestes tres dècades, el CEESC i l'educació social han crescut unides. Han crescut en àmbits d'intervenció, en reconeixement institucional, en presència als equips professionals i en capacitat de generar discurs i incidència. Parlar dels 30 anys del CEESC és parlar també de l'evolució del país i de les seves transformacions socials i de com l'educació social ha anat ocupant espais nous, sovint obrint camí allà on encara no existien referents clars. A les escoles, als centres de salut mental, als equips de mediació, als serveis de joventut, als recursos residencials, a les presons, als barris, als serveis comunitaris o als espais de cultura i participació.

Aquest aniversari vol ser una oportunitat per reconèixer aquest recorregut col·lectiu, però també per escoltar-nos i tornar-nos a trobar. Per mirar què hem construït, què hem après i també què ens continua incomodant o interpel·lant com a professió.

Al llarg de l'any, s'impulsaran diferents activitats que volen posar en diàleg la memòria, el present i el futur de la professió.

Una d'aquestes iniciatives és la publicació del llibre **Educació social: Ofici i professió. Testimonis del**

procés de formalització a Catalunya (1969-2000), una proposta impulsada per la comissió de Sèniors del CEESC, encarregada i escrita per **Guillermo Soler García de Oteyza**, que recull experiències, trajectòries i relats de persones que van viure -i construir- els inicis de la professió al país.

També hi haurà espais especialment pensats per connectar generacions de professionals i estudiants, amb una **edició ampliada i singular del Celebrem i Construïm Professió**, una activitat coordinada amb les universitats que enguany incorporarà la presentació d'aquest llibre i un reconeixement especial a les primeres 30 col·legiades i col·legiats del CEESC.

La celebració tindrà també un **acte central de caràcter commemoratiu i lúdic**, pensat com un lloc de trobada per retrobar companyes i companys de professió i reivindicar el paper de l'educació social dins la societat catalana.

A més, s'hi afegiran **diferents activitats amb segell del 30è aniversari**, que tindran a veure amb l'ètica, la supervisió i l'acolliment, que s'impulsaran des de diferents espais, comissions i col·lectius professionals.

Celebrar trenta anys no és només mirar enrere. És reafirmar que l'educació social continua sent necessària. I que el futur de la professió es continuarà construint, com sempre, des de les relacions humanes, la reflexió compartida i el compromís quotidià amb les persones, els territoris i la vida comunitària.

A les pàgines finals del *Full Informatiu* trobareu informació sobre els actes concrets de celebració del 30è aniversari del CEESC. ●

CONSOLIDACIÓ PROFESSIONAL

ACCIONS QUE HEM FET DES DEL CEESC

1R SEMESTRE 2026

L'Eix de Consolidació continua impulsant actuacions orientades a la defensa i el reconeixement de la professió, la lluita contra l'intrusisme i la creació de recursos que reforcin l'exercici professional de les educadores i els educadors socials. Durant els darrers mesos s'han desplegat diverses accions d'incidència política, revisió de convocatòries públiques i seguiment de situacions que afecten directament el reconeixement i les condicions d'exercici de la professió.

1 Incidència política i reconeixement professional

Una de les línies de treball prioritàries continua sent el reconeixement de l'Educació Social en diferents marcs normatius i institucionals.

Reconeixement de l'Educació Social com a professió sanitària

En el marc de la modificació de la Ley de Ordenación de las Profesionales Sanitarias (LOPS), el CEESC ha presentat, conjuntament amb el Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales, al·legacions encaminades a promoure el reconeixement de l'Educació Social dins l'àmbit sanitari.

Paral·lelament, s'han establert contactes amb diferents grups polítics per traslladar aquesta reivindicació. En concret, s'han mantingut converses amb ERC al Congrés dels Diputats, a través d'**Etna Estrems**, i amb el grup dels Comuns al Parlament de Catalunya, mitjançant **David Cid**, amb l'objectiu de gestionar reunions i donar continuïtat a aquesta demanda.

Aportacions a l'avantprojecte de llei sobre serveis de salut

El CEESC ha presentat un document d'aportacions a l'*Anteproyecto de Ley del Estatuto Marco del personal estatutario de los servicios de salud*, amb la voluntat que la futura regulació incorpori la realitat i les aportacions de l'educació social al sistema públic de salut.

Reivindicació de la categoria professional A1

El col·lectiu SomA1 va convidar el CEESC i el Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya (TSCAT) a participar en una reunió al Parlament de Catalunya amb el Grup de Treball de Serveis Socials i les portaveus de Drets Socials de la majoria dels grups parlamentaris (PSC, Junts, ERC, Comuns, CUP i PP).

La trobada va servir per traslladar la reivindicació del reconeixement de la categoria A1 per al conjunt de professionals de l'Educació Social i del Treball Social.

Així mateix, el CEESC ha elaborat i publicat un informe tècnic del servei jurídic sobre el pas de la categoria A2 a l'A1. Actualment, aquest treball es desenvolupa en coordinació amb el servei jurídic del TSCAT.

Reptes del Servei d'Atenció i Promoció de Joves Tutelats i Extutelats

El Col·lectiu professional Educadors i Educadores Fent Xarxa, professionals que treballen a pisos d'autonomia per a joves de 18 a 21 anys del SAPJTET, ha publicat un document que fa un fotografia de l'actual sistema; n'explica la lentitud de gestió des les ajudes econòmiques, així com la manca de transparència i comunicació, així com dels canvis que s'han produït darrerament pel que fa a les funcions dels professionals i les conseqüències que aquesta situació pot provocar en els projectes de vida dels joves.

2 Altres iniciatives d'incidència

En aquest mateix període també s'han impulsat altres actuacions de caràcter normatiu i institucional:

- S'han presentat i ampliat esmenes relatives a l'acció concertada en el marc de l'*Avantprojecte de llei dels instruments de provisió del Sistema Públic de Serveis Socials*.
- S'han presentat aportacions a la consulta pública del *Projecte de llei de regulació de professions dels serveis socials*.
- S'han enviat escrits al Departament d'Educació:
 1. Reclamant la incorporació de professionals de l'Educació Social als Equips de Valoració i Orientació (EVO).
 2. Manifestant l'oposició a la decisió de prescindir de les educadores i els educadors socials de la Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violència (USAV) per qüestions vinculades als requisits de categoria.
- El CEESC també ha expressat la seva oposició al projecte pilot EDUSEG, impulsat pel Departament d'Interior, mitjançant una carta i un comunicat públic.
- S'està recopilant informació sobre la figura dels agents tutors presents en alguns municipis del Baix Llobregat.

3 Recursos de reposició davant requisits d'accés inadequats

La defensa de la professió també s'ha traduït en la presentació de quatre recursos de reposició davant de convocatòries públiques que no incorporaven adequadament la titulació d'Educació Social o que exclouïen professionals habilitats:

• Ajuntament de Cabrils

Les bases estableixen com a requisit una titulació universitària genèrica, sense especificar la diplomatura o el grau en Educació Social ni contemplar l'habilitació professional corresponent.

• Ajuntament d'Esplugues de Llobregat

Les bases d'una convocatòria de tècnic/a d'ocupació exclouïen les educadores i els educadors socials, limitant l'accés a altres perfils no específicament vinculats a l'àmbit social.

• Ajuntament d'Igualada

Les bases d'una plaça d'educador/a social admetien, com a titulacions d'accés, la diplomatura o el grau en Educació Social, Pedagogia o equivalents, sense ajustar-se a l'especificitat professional requerida.

• Ajuntament de Reus

Les bases reguladores del procés selectiu per cobrir tres places de director/a de centre cívic no preveïen la participació de professionals de l'Educació Social habilitats per qualsevol col·legi professional d'educació social.

4 Queixes per perfils professionals i qualitat dels serveis

S'han gestionat quatre queixes relacionades amb la gestió de serveis públics i una vinculada a la convocatòria d'una plaça de tècnic/a superior corresponent a una prefectura de Serveis Socials.

En aquest darrer cas, les bases estableixen com a requisits de titulació el grau en Dret o el grau en Administració i Direcció d'Empreses, deixant fora perfils amb formació específica en intervenció social, com és el cas de l'Educació Social.

5 Revisió d'ofertes de treball

Hem continuat fent seguiment de les ofertes laborals publicades per diferents entitats.

Durant aquest període s'ha contactat amb 28 organitzacions per sol·licitar la modificació de diverses ofertes de feina amb l'objectiu que incorporin, com a requisit indispensable, la titulació universitària en Educació Social. Aquesta tasca contribueix a garantir l'adequació dels perfils professionals a les funcions a desenvolupar i a reforçar el reconeixement de l'expertesa pròpia de la professió.

6 Guia sobre com han d'actuar els professionals de l'educació social davant situacions d'assetjament i violència en l'àmbit laboral

Des de fa un temps estem treballant conjuntament amb lacta Cooperativa i amb el Servei de Prevenció Aliè de Riscos Laborals (SEBRA) en l'elaboració d'una guia i una infografia per a la prevenció, detecció i abordatge de situacions d'assetjament i de violència en l'àmbit laboral.

Durant la primera quinzena del mes de novembre tindrà lloc la presentació pública d'aquests materials, que volen esdevenir eines pràctiques de suport tant per als professionals com per a les entitats. ●

AL CEESC ENS HEM PRONUNCIAT

Posicionaments, adhesions i comunicats

FEBRER

Medalla d'Extremadura per a Belén Cortés

Ens adherim a la iniciativa del Grupo de Acción Social y Sindical de Extremadura que sol·licita la concessió de la Medalla d'Extremadura 2026, a títol pòstum, per a **María Belén Cortés Flor**, la professional que va perdre la vida l'any passat en l'exercici de les seves tasques laborals.

MARÇ

No, a la guerra. No, a las guerras

El CGCEES fa un comunicat demanant la pau i l'aturada de les hostilitats. Com a professionals de l'Educació Social no podem romandre impassibles davant la barbàrie. La nostra tasca diària es basa en la construcció de xarxes, la integració i l'acompanyament humà.

Suport a les vagues docents

Expressem públicament el nostre suport a les vagues docents convocades davant la situació de precarització i manca de recursos que pateix el sistema educatiu. Reafirmem que el nostre perfil professional no és complementari ni accessori, sinó necessari i estructural dins del sistema educatiu del segle XXI.

Prou agressions a professionals

Donem suport al Manifest de rebuig davant l'agressió a una professional dels Serveis Socials Bàsics, que han difós des de l'Àrea Bàsica de Serveis Socials del Consell Comarcal del Baix Empordà, així com a l'acte de rebuig que tindrà lloc el proper divendres, 20 de març davant del Consell Comarcal del Baix Empordà.

ABRIL

Suport a la mediació en l'àmbit familiar

Ens adherim al Manifest estatal que reivindica els MASC com a requisit en conflictes amb infants. El text apel·la a institucions i professionals a impulsar vies de diàleg que evitin la confrontació i contribueixin a protegir el benestar emocional dels infants.

The Palestinian Circus

Expressem el nostre suport i la nostra solidaritat amb The Palestinian Circus en aquests moments difícils. Aquesta realitat està impedit continuant amb les seves activitats educatives i comunitàries.

Demanem la retirada de cossos policials als centres educatius

Exigim la retirada de la prova pilot del programa EDUSEG; demanem el reconeixement i incorporació efectiva de les educadores i educadors socials als centres educatius, i exigim l'aposta per models de convivència basats en la prevenció, la mediació i la justícia restaurativa.

La regularització extraordinària no exigeix el padró

Donem suport a la Xarxa d'Entitats pel Padró que recorda que si la regularització no requereix padró, tampoc ha de ser requisit en els tràmits previs, així com que reconèixer la residència de les persones estrangeres ha de servir també perquè els ajuntaments en garanteixin els drets.

MAIG

Regulación y derechos para la Educación Social

En motiu del dia 1 de maig, el CGCEES vol reconèixer i destacar la tasca de l'Educació Social, una professió imprescindible per a la garantia de drets, la cohesió social i l'acompanyament a les persones i comunitats en contextos d'especial complexitat.

Davant del nou model de tarifes per equiparar els sous del sector social

Valorem positivament l'anunci del Govern d'impulsar un nou model de tarifes destinat a avançar en l'equiparació salarial del sector social en els pròxims quatre anys. Es tracta d'un pas necessari per corregir una desigualtat històrica però insistim en què cal continuar avançant fins a assolir una veritable equiparació laboral, professional i institucional.

Més vigilància o més convivència?

Ens adherim al Manifest dels professionals de la mediació i la cultura restaurativa, que demana una mirada àmplia sobre la convivència educativa. Què necessita avui un centre educatiu per ser un espai segur? Més control? Més vigilància? O més vincles, confiança i capacitat col·lectiva per afrontar els conflictes?

Davant l'aprovació de la llei del Tercer Sector a Catalunya

Des del CEESC considerem que l'aprovació de la Llei del Tercer Sector a Catalunya representa un pas rellevant en el reconeixement institucional del paper estructural que tenen les entitats socials en la garantia de drets, la cohesió social i l'atenció a les persones en situació de vulnerabilitat.

JUNY

L'escola necessita més recursos educatius, socials i pedagògics, no més presència policial

La Sectorial d'Acció Social, Ensenyament i Humanitats de l'Associació Intercol·legial va emetre un comunicat elaborat amb les aportacions dels diferents col·legis professionals, entre els quals hi ha el CEESC en què manifestem el nostre desacord a la mesura ja que considerem que la convivència i la seguretat als centres educatius no es poden construir des d'una lògica de control.

Els serveis socials no es poden continuar sostenint sobre la precarietat

Expressem el nostre suport a les reivindicacions dels professionals que cada dia sostenen els serveis socials del país. La situació actual no és conseqüència d'una crisi puntual, sinó el resultat d'anys d'infrafinançament, d'insuficient planificació i d'una manca de reconeixement del paper estratègic dels serveis socials dins de l'estat del benestar.

Dia Internacional de l'Orgull LGTBIQ+ 2026

El CGCEES reafirma el seu compromís amb la defensa dels drets humans, la igualtat de tracte, la no discriminació i el reconeixement de la diversitat afectivosexual, familiar i de gènere. Com a professió compromesa amb la justícia social, l'educació social té un paper fonamental en la construcció de contextos segurs, inclusivament i lliure de violències i discursos d'odi. ●

DONEM VEU ALS COL·LECTIUS

EDUCADORS I EDUCADORES FENT XARXA

Grup d'educadors i educadores socials que treballen a pisos d'autonomia per a joves de 18 a 21 anys de l'ASJTET.

Sobre el naixement del Col·lectiu

Quin malestar compartit us va portar a començar a reunir-vos?

Principalment, la desconexió entre el professional que treballa en l'atenció directa i la mateixa administració, un fet que genera un sentiment de soledat en la tasca educativa. També el desconeixement de dinàmiques, així com la poca informació o la informació dispersa que ens arriba, amb canvis constants de referents i de directrius. Tot plegat va fer que sorgís la necessitat d'ajuntar-nos per contrarestar aquestes dificultats, compartir bones pràctiques, experiències i planificar accions conjuntes, eines i recursos per als joves que acompanyem.

Què va descobrir quan va començar a parlar entre professionals de diferents recursos?

En primer lloc, que els criteris no s'entenen igual segons el professional amb qui parles. El fet de ser professionals de diferents entitats ens ratifica la manca de directrius i criteris clars, així com la insuficient comunicació amb l'administració.

Per què era necessari crear aquest espai dins del CEESC?

De seguida vam copsar que l'espai esdevenia terapèutic i el fet de trobar-nos ens enriquia en tots els sentits. Als pisos, l'educador treballa sol la major part del temps.

Sobre la realitat dels joves extutelats

Com descriuríeu la situació dels joves quan fan els 18 anys?

És un moment d'incertesa, dubtes i neguits... La gran majoria de joves extutelats no compten amb el suport familiar ni tenen, per tant, una xarxa de suport ferma que els acompanyi en aquest moment de transició a la vida adulta en què han d'assumir de manera sobtada responsabilitats relacionades amb l'habitatge, els estudis, la feina i la gestió econòmica o l'organització de les tasques quotidianes. Una transició que la majoria de joves poden fer de manera més pausada, adquirint les competències necessàries amb l'acompanyament de les seves famílies.

Què acostuma a sorprendre més a qui no coneix aquesta realitat?

La manca d'oportunitats esdevé cabdal, perquè normalment aquests joves es poden equivocar menys que la resta i les conseqüències poden ser letals, com ara la pèrdua del dret a l'habitatge.

Sobre la tasca educativa

Què significa acompanyar un jove en el seu pas a la vida adulta?

Acompanyar-lo en el desenvolupament de competències per poder gestionar els reptes que comentàvem anteriorment com són poder fer front a la gestió econòmica, la cerca i el manteniment

d'un lloc de feina, la gestió de l'habitatge i els subministraments, etc. Totes aquelles tasques de la vida quotidiana d'una persona adulta. Alhora que es dona suport en la millora de la gestió emocional, la construcció d'una xarxa social i de suport ferma, la relació amb la comunitat... S'acompanya en l'adquisició d'autonomia, de confiança i de maduresa per la presa de decisions.

Quines són les intervencions menys visibles però més importants que feu?

Les intervencions menys visibles solen ser les que tenen més impacte a llarg termini. Per exemple, construir un vincle de confiança i suport, oferint escolta comprensiva, ajudar a gestionar frustracions i reforçar l'autoestima o treballar hàbits quotidians que afavoreixen l'autonomia en el dia a dia.

Sobre les dificultats del sistema

Quines són les principals dificultats que detecteu des de la pràctica quotidiana?

L'accés a un habitatge digne, estable i a preus assequibles, especialment tenint en compte no només la situació d'habitatge general, sinó també el racisme immobiliari, els discursos d'odi i l'estigma dels joves extutelats.

També la manca de xarxa de suport. En no tenir una xarxa de suport ferma, quan apareix algun problema els joves no saben a qui acudir, deixant-los en una situació de gran vulnerabilitat. Molts cops veuen els seus drets vulnerats i no saben com actuar davant d'aquesta situació.

Tots aquests ingredients faciliten l'augment del sensellarisme juvenil que ja és una realitat clarament observable a les nostres ciutats.

Hi ha situacions que us generin una especial sensació d'impotència professional?

Quan hi ha places buides als habitatges i no s'ocupen per problemes burocràtics, perquè les dades ens diuen una altra cosa.

La burocratització en augment de qualsevol gestió. La tendència és prioritzar la dada de l'Excel o l'informe per sobre del criteri pedagògic. Quan la jurisprudència, el tràmit administratiu, la burocràcia està per sobre del criteri educatiu, alguna cosa no estem fent bé.

Finalment, les proves de determinació de l'edat també ens generen conflicte, especialment quan has establert un vincle amb la persona.

Sobre el Col·lectiu

Què diríeu que heu aconseguit com a grup que no hauríeu aconseguit individualment?

Poder connectar diferents visions. Argumentar, entendre i compartir la informació de la qual disposem. Posar en comú estratègies, eines i recursos tant propis en l'acció professional com del territori.

Hi ha hagut algun aprenentatge col·lectiu que us hagi marcat especialment?

*La construcció d'un document amb propostes de millora que hem adreçat al SAPJTET i hem publicat a **Social.cat** i a la web del CEESC, pensem que ha estat un èxit col·lectiu després de tres anys d'encontre, debat i treball conjunt.*

Sobre les propostes de millora i tancament

Si poguéssiu canviar tres coses del sistema actual, quines serien?

- 1- Reduir el temps per obtenir l'obtenció de la prestació d'extutelat.
- 2- Alleugerir l'excessiva burocratització de tràmits i posar el focus en l'atenció i el seguiment educatiu.
- 3- Confiar en el professional i el seu coneixement, ja que és qui viu de més a prop la realitat dels joves. Tenir present la seva expertesa a l'hora de dissenyar nous serveis i prendre decisions en aquest àmbit.

Què ens explica la manera com acompanyem -o deixem d'acompanyar- els joves extutelats sobre la societat que estem construint?

L'aprenentatge és que compartir coneixement sempre és beneficiós per a tots. En primer lloc, per al jove que és protagonista del procés i es beneficia dels millors coneixements del professional que l'acompanya en el seu procés d'emancipació.

Quin missatge voldríeu fer arribar a la resta de professionals de l'educació social?

D'una banda que, tot i que aquest és un àmbit d'actuació menys conegut del que és, per exemple, l'educador social al CRAE, en realitat és igual d'important i necessari. Als pisos es treballa diferent, la ràtio d'atenció és més petita i l'horari és flexible, és a dir, l'adaptes en funció del pla de treball de cada jove. D'altra banda, cal saber que l'educador social ha de construir xarxa perquè no sempre se'n reconeix la tasca i, a sobre, en els darrers anys hi ha la tendència a substituir-ne la figura per la d'altres actors que no tenen un vessant educatiu qualificat ni reconegut. ●

CRÒNICA DEL IX CONGRÉS ESTATAL D'EDUCACIÓ SOCIAL I LA DECLARACIÓ DE CARTAGENA

José Miguel Leo, representant del CEESC al Comitè Científic, col·legiat 3718.

En primer lloc, vull agrair l'oportunitat i la confiança dipositades en mi per participar en la preparació del IX Congrés, representant el CEESC en el Comitè Científic. Ha estat una gran experiència col·laborar i formar part de la conversa amb professionals de tot l'Estat; un exercici que ens ajuda a construir cultura professional, més enllà dels posicionaments teòrics de cada educadora i de cada educador. Per això, us animo a participar i a implicar-vos en els espais col·legials i en aquests encàrrecs de representació i debat: són altament enriquidors per a les persones que hi participen i del tot necessaris per a la visibilització de la nostra professió.

Els dies 21, 22 i 23 de maig de 2026 es va celebrar a Cartagena el IX Congrés Estatal d'Educació Social, sota el lema "L'autonomia i la cultura professional en l'acció socioeducativa". L'esdeveniment es va desenvolupar amb una intensa activitat tècnica i pràctica, i es va consolidar com un espai de reflexió crítica sobre la identitat de la nostra professió en el context actual. En les diferents taules i espais es va poder copsar la gran qualitat discursiva dels participants i un fet molt rellevant: les educadores i els educadors socials comencen a tenir una presència notable a les universitats, participant en la formació de les futures educadores i educadors socials.

El Congrés va articular el seu debat al voltant de diversos eixos. A continuació, apporto un resum d'alguns temes que voldria destacar, conscient que se'n van treballar molts d'altres i de l'existència de taules al voltant de temes específics que es recolliran a les actes del Congrés:

- **La defensa de l'autonomia tècnica:** es va analitzar com blindar la capacitat de decisió de l'educador/a davant la creixent burocratització i les pressions administratives, tot reivindicant el nostre judici professional com a base de la intervenció.
- **La cultura professional com a garantia de drets:** es va aprofundir en com una cultura professional sòlida i compartida esdevé el principal garant d'una atenció socioeducativa de qualitat i equitativa per a la ciutadania.
- **Investigació i praxi:** les taules de debat van destacar la necessitat de continuar enfortint l'educació social des de la investigació, tot fomentant que les pràctiques professionals no siguin només una resposta a la conjuntura, sinó una acció fonamentada, crítica i amb capacitat de promoure socialment les persones.
- **Presentació de l'actualització del Codi Deontològic:** una de les fites destacades de la trobada va ser la presentació del nou Codi

Deontològic de la professió. Si bé aquest document és un instrument fonamental per a l'exercici diari, la forma en què es va abordar la seva exposició durant el Congrés va ser peculiar, molt centrada en el procés. Cal assenyalar que la presentació es va realitzar sense haver facilitat prèviament el text per a la seva lectura i anàlisi per part dels professionals. Aquesta circumstància va impedir que el col·lectiu pogués fer-ne una lectura assossegada o una valoració tècnica detallada durant la sessió. Per tant, haurem d'esperar a les presentacions en els diferents territoris per poder valorar aquesta actualització en profunditat.

- **Comunicacions i pòsters:** cal destacar la feina de les companyes i els companys a través d'aportacions diverses, totes elles de gran valor, que van intentar connectar directament amb els eixos del Congrés.

El tancament del Congrés va resultar profundament significatiu. Es va articular a través d'una conversa que va servir com a sentit homenatge a **Juan Sáez i Violeta Núñez**, figures essencials en la construcció teòrica de la nostra professió. L'acte no es va limitar a un reconeixement formal, sinó que es va materialitzar en un diàleg viu entre els mestres i dues representants de la nova generació: una estudiant d'Educació Social i una professional acabada de graduar amb un any de trajectòria. Aquest intercanvi va posar en relleu la necessària transmissió de la cultura professional, tot connectant la solidesa acadèmica de **Sáez i Núñez** amb la realitat, les incerteses i la vitalitat de qui està començant el seu camí en l'acció socioeducativa.

En conclusió, el IX Congrés de Cartagena ha complert el seu objectiu de servir com a punt de trobada per al sector, tot assenyalant la importància de cultivar, compartir i fer créixer la nostra cultura professional. Vam saber que l'organització del X Congrés Estatal d'Educació Social s'està plantejant de manera conjunta (coorganització), implicant de manera directa el País Basc (Euskadi) i, molt previsiblement, de forma col·laborativa amb el col·legi de Navarra.

Ara ens correspon donar impuls i rellevància a la "Declaració de Cartagena", un full de ruta per continuar avançant i treballant per a la nostra professió.

Declaració de Cartagena (2026)

Resum extret de la infografia del CGCEES

1. Enfortir la identitat professional de l'Educació Social

- *Coneixement i recerca:* Impulsar la investigació científica i la producció de coneixement teòric i pràctic directament des de l'acció professional del dia a dia.
- *Espais de pensament:* Crear llocs dedicats a la reflexió, la innovació i l'anàlisi de la praxi educativa.
- *Disciplina sòlida:* Consolidar una identitat clara de la professió que estigui connectada amb les seves arrels històriques, els seus valors essencials i les seves funcions socioeducatives.

2. Defensar una formació universitària rigorosa i connectada amb la realitat social

- *Estudis actualitzats:* Consensuar plans d'estudi moderns i adaptats a les necessitats reals i actuals de la ciutadania, facilitant així la regulació del sector.
- *Professionals a les aules:* Incorporar educadores i educadors socials en actiu dins dels espais docents i en la formació de les noves generacions a la universitat.

3. Participar activament en la construcció de polítiques públiques

- *Presència institucional:* Ser presents en els espais on es prenen les decisions polítiques i administratives.
- *Condicions dignes:* Defensar serveis públics de qualitat amb unes condicions laborals decents per a tots els professionals de l'Educació Social.
- *Ràtios adequades:* Reclamar a totes les administracions i organismes públics el nombre adequat de professionals per garantir una atenció de qualitat.
- *Reconeixement competencial:* Avançar amb fermesa en la regulació legal de la professió i en el reconeixement de les competències de les educadores i els educadors per part de les institucions.

4. Garantir el dret de la ciutadania a l'Educació Social

- *Accés equitatiu:* Treballar perquè totes les persones tinguin un accés just i igualitari a professionals de referència en els diferents sistemes i recursos públics.
- *Reforç sectorial:* Consolidar i ampliar la presència de l'Educació Social en àmbits clau (serveis socials, educació, salut, justícia, infància i famílies, gent gran, addiccions, institucions penitenciàries i acció comunitària) i en nous entorns emergents com les emergències i les catàstrofes.
- *Pràctiques ètiques:* Promoure maneres de treballar que siguin ètiques, inclusives i completament centrades en el respecte als drets humans.

5. Impulsar una professió cohesionada, participativa i compromesa

- *Relleu generacional i gènere:* Afavorir que les noves generacions participin activament en la vida col·legial i laboral, sempre integrant de manera transversal la perspectiva de gènere.
- *Estructures representatives:* Caminar cap a organitzacions i col·legis professionals que estiguin més d'acord i siguin coherents amb la realitat de la professió.
- *Diàleg i concertació:* Enfortir la comunicació amb entitats ocupadores, sindicats i administracions en un marc de respecte mutu que permeti millors condicions laborals i professionals.
- *Lideratge ètic:* Reforçar el paper dels col·legis professionals com a espais de lideratge ètic, innovació, generació de coneixement i defensa de la justícia social. ●

IX CONGRÉS ESTATAL EDUCACIÓ SOCIAL LA VEU DELS PARTICIPANTS

Mercè Falguera, col·legiada 2978

Uns dies després del IX Congrés Estatal d'Educació Social, em quedo amb algunes preguntes que continuen obertes. Una de les principals és com podem transformar els encàrrecs que rebem les educadores i els educadors socials perquè vagin més enllà de la gestió de problemàtiques i esdevinguin oportunitats reals de transformació social.

També m'enduc la importància de continuar revisant la nostra pràctica des de l'ètica. La reflexió sobre el Codi Deontològic i, especialment, la incorporació de l'article 11, que parla del respecte i la cura professional, em semblen imprescindibles. Cuidar les persones també implica cuidar els equips i les professionals.

Un altre repte és escriure més allò que fem. Generem coneixement cada dia des de la pràctica, però sovint no el compartim prou. Necessitem més reflexió, sistematització i més ponts amb l'acadèmia.

El Congrés també ha evidenciat la necessitat d'obrir nous àmbits d'actuació. Les emergències

i les catàstrofes en són un exemple clar. Des del CEESC ja hem començat a recórrer aquest camí, convençudes que l'acompanyament socioeducatiu també és necessari en contextos d'alta complexitat i vulnerabilitat.

Si hi ha alguna cosa que he trobat a faltar és una major presència de l'animació sociocultural dins del programa. Espais lúdics i culturals que formen part de la identitat de moltes professionals que venim del lleure educatiu.

Marxo de Cartagena amb noves idees, nous vincles i la convicció que la professió continua construint-se col·lectivament.

Ens veiem a Euskadi d'aquí a quatre anys!

Elkar ikusiko dugu Euskadin, lau urte barru!

Montse Piñol Sabaté, col·legiada 9581

He participat al IX Congrés Estatal d'Educació Social i per a mi ha estat el primer després de trenta anys a la professió. I aquesta és la primera reflexió a compartir: sorpresa per la quantitat de persones assistents al voltant de la meva generació,

diria que més de la meitat, i amb veterania també congressual. Totes aportant gran bagatge i trajectòria, indispensable per definir la nostra cultura professional. Tanmateix, l'assistència de les educadores i educadors més joves durant els dos dies a Cartagena ha estat inferior al que m'imaginava trobar. I aquí deixo una pregunta oberta. Per què?

Les aportacions i reflexions dels dos dies han estat totes molt plausibles i enriquidores, tanmateix penso que han tingut un significat desigual. S'ha donat més lluentor als plenaris que als tallers i comunicacions, sent aquests uns espais devaluats especialment per la forma. Per a la nostra professió la presència és una manera de reconèixer, un gest, i les cures, un valor transversal. I aquí una altra qüestió, per què?

Així que tenim reptes. Dels continguts del Congrés me n'emporto un: que els encàrrecs institucionals no minimitzin la nostra cultura professional. Hem de prendre possessió, estant presents en els llocs de treball, amb compromís. L'autonomia es va construint amb cadascuna de les pràctiques professionals.

Sonia Cebrián, col·legiada 8521; Angel Cabeza, col·legiat 10789, i Montse Rodó, col·legiada 5885, membres del Col·lectiu Professional de Salut Mental del CEESC

L'assistència al Congrés Nacional del passat maig ens va permetre aturar la dinàmica diària i donar-nos temps i espai per a reflexionar sobre la professió, en espais de trobada, d'intercanvi i reflexió, a més de visitar la ciutat de Cartagena (molt recomanable).

El Congrés va emfatitzar en "La autonomia y la cultura profesional en la acción socioeducativa" i l'estructuració va permetre poder participar d'espais més teòrics i d'altres en què es compartien experiències i es copsava la realitat d'altres territoris, un fet que valorem com a positiu, més dinàmic i participatiu.

El fet de presentar comunicacions ens va permetre endreçar les nostres idees i generar uns documents que visibilitzen tant la trajectòria del Col·lectiu com la figura de l'educadora social al sistema de salut i les nostres reivindicacions per al reconeixement com a professionals sanitaris.

El Congrés es va tancar el dissabte amb un número d'assistents inferior al d'altres edicions, cosa que ens ha de fer pensar en com arribar a aquells que no participen.

Respecte a la participació ens va sorprendre veure persones amb un recorregut ampli a la professió i actualment ja jubilats i que mostraven un nivell d'implicació envejable.

Poder comptar amb ponents del món acadèmic, d'ens de l'administració o d'equips professionals va enriquir molt la experiència. Així, destaquem les ponències de **Rosa Martínez Rodríguez**, secretària d'estat de Drets Socials, de **María José de Maya García**, directora general de Serveis Socials de Múrcia, i, per la claredat de les seves exposicions a l'acte de clausura, la de **Jordi Solé Blanch**, membre del Comitè Científic del Congrés - Universitat Oberta de Catalunya, tant per la seva valoració del Congrés com per la seva particular visió de la relació entre l'acadèmica i la pràctica. ●

DISCURS ÈTIC

I PRÀCTICA PROFESSIONAL

PENSAR L'ÈTICA PER ENFORTIR LA PROFESSIÓ

Més de 220 professionals participen en el qüestionari sobre l'estat de l'ètica en l'educació social

Des del Comitè d'Ètica del CEESC hem tancat recentment la recollida de respostes del "Qüestionari sobre l'estat de l'ètica en l'educació social", una iniciativa impulsada amb l'objectiu de conèixer i analitzar l'estat actual de l'ètica professional dins la nostra professió.

L'ètica és un pilar fonamental de l'educació social. No només orienta la nostra pràctica diària i la presa de decisions, sinó que també ens ajuda a afrontar situacions complexes amb responsabilitat, respecte i compromís envers les persones i els col·lectius amb qui treballem. Promoure una cultura ètica significa generar espais de reflexió, revisió crítica i debat compartit que ens permetin construir col·lectivament una manera de fer coherent amb els valors i principis que defineixen la professió.

L'acollida de la convocatòria ha estat molt positiva. Hem rebut un total de 221 respostes, 123 de les quals corresponen a la versió en català i 98, a la versió en castellà. Aquesta participació ens permet disposar d'una mostra significativa que ens ajudarà a identificar fortaleeses, detectar reptes i necessitats, i continuar avançant cap a una cultura ètica sòlida i compartida.

En una primera revisió de les dades recollides ja s'han detectat alguns aspectes especialment rellevants que mereixen una anàlisi més profunda, entre els quals destaca la presència d'elements axiològics i deontològics en la pràctica professional, així com la importància que les educadores i els educadors socials atorguen als aspectes

relacionals de la intervenció socioeducativa. Alhora, les primeres dades apunten a la necessitat de continuar enfortint l'ètica des d'una perspectiva organitzacional, promovent espais, estructures i mecanismes que facilitin la reflexió i la deliberació ètica en el si dels equips i les institucions.

Durant els propers mesos, el Comitè treballarà en l'anàlisi dels resultats per tal d'extreure'n conclusions que puguin ser útils tant per a la professió com per a les organitzacions on desenvolupem la nostra tasca. Aquesta reflexió pren especial rellevància en un moment en què la professió ha culminat el procés d'actualització del Codi deontològic, impulsat pel Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales, un instrument fonamental per orientar la pràctica professional davant els reptes actuals.

25 anys després: on és avui l'ètica en l'educació social?

Mirant cap a la Peixera Ètica 2026

La propera Peixera Ètica està prevista per al proper 30 de setembre. La Peixera va néixer com una metodologia de debat, però amb el temps s'ha consolidat com la marca pròpia de les activitats impulsades pel Comitè d'Ètica del CEESC.

Enguany fa 25 anys de la celebració a Barcelona del III Congrés Estatal d'Educació Social i del XV Congrés Mundial de l'AIEJI, que es van desenvolupar sota el lema "Ètica i qualitat en l'acció

socioeducativa" i dels quals va sorgir la Declaració de Barcelona (2001), un document de referència per a la professió.

Aquest aniversari representa una oportunitat per revisar el camí recorregut i valorar fins a quin punt els marcs ètics i professionals construïts durant aquestes dècades continuen donant resposta a les necessitats actuals de la professió. L'actualització recent del Codi deontològic és una mostra de la capacitat de l'educació social per revisar-se i adaptar-se als nous contextos socials i professionals. Aquest procés també posa de manifest la conveniència d'abordar la revisió i l'impuls d'altres documents professionalitzadors que contribueixin a reforçar la identitat, la qualitat i el reconeixement de la professió.

Per aquest motiu, volem que la Peixera Ètica 2026 esdevingui un espai de seminari i debat per revisar què ha passat en aquests vint-i-cinc anys, valorar els avenços assolits, identificar els reptes actuals i reflexionar sobre els instruments professionals i ètics que necessitem per afrontar el futur. En aquest marc, els resultats de l'enquesta podran aportar una valuosa contextualització sobre la realitat actual de l'educació social i sobre el lloc que ocupa l'ètica en la pràctica professional contemporània. ●

L'EDUCADORA SOCIAL MISTERIOSA

Els Serveis Socials Municipals han sofert una transformació profunda: l'espai tradicional de proximitat i escolta directa s'ha convertit en un entorn condicionat per la gestió administrativa. Aquesta evolució respon a una demanda creixent de control, justificació i seguretat jurídica. El treball social es troba atrapat entre dues lògiques contradictòries: acompanyar processos humans complexos i complir amb procediments exigents.

Aquesta burocràcia actua com a protecció per a l'usuari i el treballador, però consumeix el temps, el recurs més escàs del sistema. Mentre augmenten les exigències administratives, els recursos humans continuen congelats amb ràtios professionals de fa dècades, a pesar que la realitat social actual és més complexa i crònica. Com a resultat, gran part de la jornada de tècnics i educadors i educadores socials es destina a obrir expedients, tramitar ajudes o redactar informes, relegant la intervenció directa. Això és especialment crític en àmbits sensibles com la infància.

Per a solucionar aquest problema, hi hauria prou amb incorporar personal administratiu especialitzat que assumeixi tasques de gestió? En realitat, es requereix una revisió profunda dels procediments, una simplificació real dels tràmits, una digitalització facilitadora i una actualització de les ràtios professionals.

Aquesta deriva perjudica directament l'usuari en reduir la qualitat de l'atenció. Diversos pensadors expliquen aquest fenomen: Weber va avisar de la *gàbia de ferro* on la norma pesa més que la necessitat humana; destaca el perill que la racionalitat administrativa, creada inicialment per millorar l'organització, s'està convertint en una estructura rígida que limita la llibertat humana i transforma les relacions socials en processos mecànics i impersonals.

En conclusió, la burocratització en l'àrea d'infància i familiar ens deixa sense temps per al diàleg, perdent el poder transformador que queda relegat a un impacte crític. A més, la saturació administrativa prioritza la intervenció reactiva sobre la prevenció comunitària i genera revictimització en les famílies, dificultant-ne els plans de millora. ●

L'ARITMÈTICA DE L'OBLIT: ELS POBRES NO VOTEN

Mònica Borrego Jiménez. Educadora social de l'EBASP de Santa Perpètua de Mogoda
Arabista, perit i mediadora. Ha treballat en cooperació internacional. Col·legiada 9259.

Vivim en una societat que sovint només reconeix el valor dels Serveis Socials quan tot falla. Quan arriba una crisi econòmica, un desnonament, una situació de desemparament infantil o una emergència social, els equips socials apareixen com l'últim mur de contenció abans del col·lapse. Però, paradoxalment, mentre sostenen una part essencial de la cohesió social, continuen ocupant un espai marginal dins de les prioritats polítiques i pressupostàries.

A diferència de la sanitat, l'educació o altres serveis, els Serveis Socials rarament protagonitzen grans debats electorals. No generen titulars positius, no són fàcilment fotografiables i els seus resultats sovint són invisibles. Una plaça nova o un pavelló esportiu poden inaugurar-se davant les càmeres; evitar que una família caigui en l'exclusió social és, en canvi, un èxit silenciós.

Manuel Castells argumenta com les societats contemporànies viuen immerses en processos de transformació accelerada marcats per la precarietat, la desconexió comunitària i l'augment de les desigualtats. En la seva anàlisi sobre la societat xarxa, **Castells** explica que el poder econòmic i polític tendeix a concentrar-se mentre els vincles socials tradicionals es debiliten. Aquesta realitat genera individus cada vegada més vulnerables davant les crisis econòmiques, emocionals i laborals.

Aquesta fragilitat és precisament la que acaba arribant diàriament als serveis socials: famílies desbordades, joves sense expectatives, persones grans soles, salut mental deteriorada i pobresa cronificada. Tanmateix, les institucions continuen funcionant amb estructures rígides pensades per a una realitat social que ja no existeix.

En aquest context, els professionals dels Serveis Socials (educadors i educadores socials, en aquest cas) treballen atrapats entre dues lògiques contradictòries. D'una banda, la necessitat d'acompanyar persones i construir vincles humans; de l'altra, una burocràcia creixent que exigeix justificar, registrar i demostrar constantment cada actuació.

Com advertia **José Ortega y Gasset** “les institucions poden acabar allunyant-se de la realitat humana” i alertava del perill d'una societat on les persones deixen de ser subjectes actius per convertir-se en simples peces d'un engranatge institucional. La filòsofa **Adela Cortina** defensa reiteradament la necessitat d'una ètica pública centrada en la dignitat humana i no únicament en el compliment mecànic de les normes. **Cortina** insisteix que una societat democràtica no pot construir-se des de la indiferència cap als més vulnerables, sinó des de la responsabilitat col·lectiva i la justícia social. La seva idea d'aporofòbia —el rebuig a les persones pobres— ajuda a entendre perquè els Serveis Socials continuen sent invisibles políticament: la pobresa incomoda, no genera rèdit electoral immediat i sovint queda amagada darrere dels discursos institucionals. Quan el protocol es converteix en l'únic criteri d'actuació, la dimensió ètica i relacional desapareix.

Per això, les protestes dels Serveis Socials tenen una naturalesa especialment cruel. Quan altres sectors fan vaga, els efectes són visibles immediatament. Però quan es col·lapsen els serveis socials, el sofriment queda amagat dins de les llars. No hi ha titulars sobre la família que no ha rebut atenció, sobre l'infant que no ha estat escoltat o sobre la persona gran que continua sola.

Aquesta invisibilitat també és política. Els barris amb més pobresa i exclusió social acostumen a tenir índexs d'abstenció electoral més elevats. Dit d'una manera incòmoda però real: els pobres tenen menys capacitat d'incidència política.

El sociòleg **Jesús Ibáñez** va analitzar com les institucions modernes construeixen formes subtils de control social que invisibilitzen els col·lectius més vulnerables. **Ibáñez** defensa que moltes estructures institucionals aparentment neutrals acaben reproduint

desigualtats i relacions de poder. En aquest sentit, la burocràcia no és només una eina administrativa, sinó també una forma de regular qui té veu, qui és escoltat i qui queda fora dels espais de decisió. Això explica perquè moltes persones usuàries dels Serveis Socials viuen una doble exclusió: l'econòmica i la política. La pobresa no és només manca de recursos econòmics; també és invisibilitat dins dels espais de decisió.

Aquest cercle pervers provoca que els Serveis Socials acabin convertint-se en el calaix de sastre de totes les fallades del sistema. Si falla l'habitatge, el problema arriba als Serveis Socials. Si col·lapsa la salut mental, també. Si el mercat laboral genera treballadors pobres, els equips socials han d'assumir-ne les conseqüències.

I malgrat això, continuen sent tractats com un servei secundari, reactiu i assistencialista.

Francesc Carbonell defensa que qualsevol intervenció social transformadora necessita temps, escolta activa i construcció de vincles reals amb les persones. Des de l'àmbit educatiu i comunitari, **Carbonell** ha insistit que la cohesió social només és possible quan les institucions deixen de tractar les persones vulnerables com a expedients i les reconeixen com a subjectes amb història, dignitat i capacitat de participació. Sense aquest temps per generar confiança i relacions humanes, la intervenció social es redueix a una simple gestió tècnica de la pobresa.

Per això, el debat sobre els Serveis Socials no és només tècnic ni pressupostari. És profundament ideològic. Ens obliga a preguntar-nos quin model de societat volem construir.

Volem una administració que només actuï quan el conflicte social ja ha esclatat? O volem institucions capaces de prevenir, generar cohesió i garantir dignitat?

Dignificar els Serveis Socials implica entendre que no són una despesa, sinó una inversió en democràcia i convivència. Significa reduir burocràcia inútil, augmentar ràtios professionals, incorporar personal administratiu especialitzat i situar la intervenció social al centre de les polítiques públiques.

Perquè la realitat és clara: quan col·lapsen els Serveis Socials, no col·lapsa només un departament municipal. El que es trenca és el dic invisible que sosté la cohesió social i, en última instància, la mateixa democràcia. ●

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

F5 factoria

TECNOLOGIA AL SERVEI DE LA INCLUSIÓ SOCIAL

Factoria F5 va néixer el desembre de 2016 amb una convicció clara: el talent no entén d'origen, gènere ni circumstància. Des d'aleshores, el projecte treballa per tendir un pont entre les persones en situació de vulnerabilitat i les oportunitats reals del mercat laboral digital, un sector amb milers de llocs de feina sense cobrir i amb una demanda creixent de perfils tecnològics.

El model pedagògic de **Factoria F5** és intensiu, inclueix i completament gratuït. No cal cap coneixement previ per accedir-hi. A través dels seus *bootcamps* —programes formatius d'immersió total en tecnologia com *cloud*, ciberseguretat, IA o desenvolupament web—, les participants adquireixen les competències més buscades per les empreses del sector digital, amb un acompanyament humà que va molt més enllà de la formació tècnica. Una formació de qualitat certificada —ISO 9001 i UNE 19601:2025— impartida per professionals tech i especialistes en inserció sociolaboral, adaptada a les necessitats reals del mercat i orientada a generar impacte social mesurable.

L'entitat estableix aliances estratègiques amb actors clau del territori i desenvolupa projectes de col·laboració a escala autonòmica, nacional i internacional, prestant també serveis digitals a entitats de l'economia social, el tercer sector i el sector públic. La seva visió és ser una referència en inclusió i empleabilitat digital, impulsant la transformació social des de la formació tecnològica, amb un model sostenible basat en aliances que generen oportunitats amb impacte real.

L'impacte en xifres

Els resultats de **Factoria F5** parlen per si sols. L'any 2025, l'entitat compta amb més de 17 bootcamps actius, ha impartit més de 11.000 hores de formació i ha format més de 400 persones —amb una mitjana d'edat de 34 anys i procedents de més de 70 nacionalitats—, i ha assolit una valoració de satisfacció de 4,5 sobre 5. El 57% de les persones formades són dones, una dada que reflecteix el compromís actiu amb la igualtat de gènere en l'àmbit tecnològic. A més, més de 1.700 persones han participat en sessions informatives i 513 han assistit a sessions de presentació dels programes. La seva taxa d'èxit al 2025 ha estat del 70% de les persones participants (als 6 mesos de finalitzar troben feina al sector tecnològic, emprenen els seus projectes o continuen estudis més especialitzats).

Pel que fa a la formació en Intel·ligència Artificial generativa, 417 persones han completat cursos especialitzats, entre les quals 100 són tècnics i tècniques d'entitats socials que han incorporat aquestes eines a la seva pràctica professional. Així mateix, 700 persones s'han format a través del programa TechTime2Skill (acumulatiu 2023-2025), una iniciativa orientada a l'activació digital de professionals i organitzacions.

Durant el 2025 s'ha realitzat un estudi de Retorn Social de la Inversió amb la Consultora externa especialitzada The Social Agency Consulting, amb un resultat de 4,34€ de retorn social per a cada euro de finançament en els seus projectes socials.

Intel·ligència Artificial generativa per al tercer sector: eines per transformar la pràctica professional

Des de l'any 2024, **Factoria F5** ha consolidat i ampliat la seva oferta formativa en Intel·ligència Artificial generativa adreçada a professionals i entitats del tercer sector. L'objectiu és enfortir les seves competències digitals i facilitar una adopció responsable, ètica i útil d'aquestes tecnologies en la pràctica quotidiana.

La IA generativa està transformant la manera com les organitzacions socials treballen, es comuniquen i acompanyen les persones. Obre noves oportunitats per reduir la càrrega administrativa, millorar la comunicació, agilitzar la gestió de projectes i, en definitiva, alliberar temps per dedicar-lo al que més importa: l'acompanyament de les persones. En aquest context, les entitats socials s'enfronten al repte d'incorporar aquestes eines sense perdre de vista la seva missió, els seus valors i la centralitat de les persones que atenen.

Per donar resposta a aquesta realitat, Factoria F5 ha desenvolupat programes formatius adaptats a les necessitats específiques del sector social —amb qualitat certificada ISO 9001 i UNE 19601:2025, i impartits per professionals especialitzats en tecnologia i en inserció sociolaboral—, amb un èmfasi especial en dues àrees estratègiques:

- **Orientació sociolaboral.** Explorant com la IA pot ajudar els equips professionals a millorar l'acompanyament a les persones usuàries, personalitzar itineraris d'inserció i optimitzar tasques administratives que sovint consumeixen una part important del temps de treball.
- **Gestió de projectes socials.** Proporcionant eines pràctiques per agilitzar la redacció de memòries, la preparació de propostes, l'anàlisi d'informació i la comunicació amb finançadors i grups d'interès.

Durant el 2025, **Factoria F5** ha col·laborat amb entitats de referència com la Creu Roja, Acció contra el Hambre i la Fundació Secretariat Gitano, entre d'altres, contribuint a enfortir les seves capacitats tecnològiques i acostant la intel·ligència artificial a nous territoris i col·lectius.

Al llarg d'aquest any, 417 persones han participat en les formacions de IA generativa impulsades per **Factoria F5** a Saragossa, Madrid i en entitats socials de tot l'Estat, consolidant un model formatiu accessible, aplicat i orientat a l'impacte social real.

Amb aquesta iniciativa, **Factoria F5** reafirma el seu compromís amb la transformació digital inclusiva, contribuint que les entitats socials disposin dels coneixements i les competències necessàries per aprofitar tot el potencial de la intel·ligència artificial al servei de les persones. ●

Cada entitat, empresa o professional que tria formar-se amb nosaltres no només millora i enforteix la seva activitat, sinó que també genera un impacte social directe. Gràcies a la seva contribució, podem cofinançar programes formatius per a persones en situació de vulnerabilitat, ajudant-les a accedir a una feina digna i a un futur millor.

Per a més informació sobre les formacions en IA generativa: cursos@factoriaf5.org
<https://factoriaf5.org/>

PUBLICACIONS D'INTERÈS

ACOLLIMENT FAMILIAR. DRETS INDIVIDUALS. RESPONSABILITATS COMPARTIDES

Jordi Ripoll i Tutó
Maig 2026

Jordi Ripoll i Tutó (1961-2025) ens obre les portes d'una obra que és molt més que un manual tècnic: és el destil·lat de tota una vida de compromís, ètica i humanitat. Després de dues dècades al capdavant del Servei d'Acolliments Familiars de la Creu Roja a Barcelona, l'autor aprofita una pausa forçada per la malaltia per recollir, amb una mirada pausada i profunda, l'aprenentatge compartit amb infants, famílies i els equips professionals que els acompanyen.

L'autor no només ens deixa una anàlisi rigorosa del sistema d'acolliment a Catalunya; ens deixa una carta d'amor a la solidaritat humana i una guia imprescindible per a tothom que cregui que cap infant ha de perdre el fil de la seva pròpia història.

Un llibre que pertany a qui cuida, a qui acull i, sobretot, a qui somia amb un futur millor per a la nostra infància. ●

ELS ASPECTES QUE INFLUEIXEN EN EL ROL DE L'ALUMNAT MEDIADOR DE L'ESO A CATALUNYA

Marta Mozo Llusà
Generalitat de Catalunya, novembre 2025

Ha diferents estratègies per a la millora de la convivència i la gestió pacífica dels conflictes en els centres educatius. Aquesta tesi en fa un breu resum, centrant el focus d'atenció en la mediació escolar. Nombrosos estudis analitzen els seus beneficis i concreten els aspectes organitzatius a tenir en compte per a la implantació en el centre educatiu, per a la seva consolidació i per a un bon funcionament. Així i tot, els conflictes segueixen presents en els centres i gran part d'aquests no arriben als equips de mediació.

Aquesta investigació se centra en la figura de l'alumnat mediador i en els aspectes que faciliten l'assumpció del rol i la pràctica mediadora. Es defineixen dos objectius generals: "analitzar els aspectes que influeixen en el rol de l'alumnat mediador" i "elaborar orientacions per millorar el funcionament del servei de mediació escolar". Aquestes orientacions prenen com a referència les aportacions de l'alumnat mediador i de la coordinació del servei de mediació escolar. ●

DICCIONARI DE SENSELLARISME, QUAN LES PARAULES JA NO DORMEN AL CARRER

El dia 4 de maig es va presentar a la Sala Segarra de l'Ateneu Barcelonès el *Diccionari del sensellarisme*. Aquesta obra, publicada per Abacus, ha estat fruit de la col·laboració entre Arrels Fundació i el Centre de Terminologia TERMCAT, i recull termes vinculats a la realitat de les persones que viuen al carrer.

Arrels Fundació és una entitat que acompanya persones sense sostre amb l'objectiu d'afavorir-ne l'autonomia i garantir que puguin cobrir les seves necessitats bàsiques. Des d'Arrels, han aportat la seva experiència en l'atenció a aquestes persones i en la detecció dels termes que eren més necessaris per a la seva tasca quotidiana.

El TERMCAT, per la seva banda, s'ha encarregat de donar-li forma de diccionari, a més d'incloure-hi definicions, notes explicatives i les equivalències dels termes a l'anglès i al francès.

El resultat d'aquesta feina conjunta és un recull de 562 termes que han de servir per descriure amb precisió una realitat social, amb la qual convivim de vegades sense voler-la veure, per poder-la gestionar amb rigor i sense prejudicis. Tot i que no és habitual, el diccionari també inclou alguns noms propis, com ara recursos o serveis públics, que també formen part d'aquesta realitat. Vegem-ne alguns exemples:

- **Activitat instrumental de la vida diària:** activitat de la vida diària orientada al manteniment del funcionament d'una persona i la seva independència, que no és bàsica per a la cura personal i implica la presa de decisions o la interrelació amb el medi.

- **Aporofòbia:** aversió a la pobresa i a tota situació de vulnerabilitat econòmica o de risc d'exclusió social.
- **Càrrega de la malaltia:** indicador que mesura l'impacte d'un problema de salut en la població en termes econòmics, de mortalitat i de morbiditat, a partir de la diferència entre l'estat de salut d'una persona en un moment determinat i l'estat de salut ideal.
- **Igual de suport** (> *peer* en anglès): persona que havent viscut en situació de sensellarisme i actuant com a col·laboradora voluntària o com a treballadora d'una entitat social, acompanya i dona suport a persones sense llar, sobre la base de la relació entre iguals, l'empatia, el respecte i la participació.
- **Model de primer l'habitatge (HF)** (> *housing first* en anglès): model d'abordatge del sensellarisme centrat en l'habitatge [...].
- **Vulnerabilitat social:** situació d'una persona que té una probabilitat alta de presentar problemes socials greus, com a conseqüència d'un conjunt de factors de risc en el seu entorn social.

D'altra banda, el diccionari incorpora tot un seguit de paraules que no semblen específiques de l'àmbit, però que, en canvi, no s'entendria que no hi fossin. És el cas de mots com **compassió, respecte, igualtat, dignitat, esperança, hospitalitat, humilitat**...

Tal com assenyalen des del TERMCAT, "l'obra parteix de la idea que la manera d'anomenar les realitats socials té un impacte directe en la manera d'entendre-les i d'abordar-les". Ara, les paraules ja han trobat l'aixopluc que els calia; el pas següent és que aquest diccionari sigui una eina útil per fer possible el lema d'Arrels: "Ningú dormint al carrer". ●

CONEIXEMENT I DISCURS PROFESSIONAL

En aquesta secció de la web recollim diferents materials elaborats pel CEESC a l'entorn de determinats temes d'interès professional. Aquí us fem un recull dels darrers materials publicats.

RELATORIES

El mirall internacional: què ens ensenyen els països amb mediació obligatòria?

Vídeo i relatoria d'aquesta Càpsula organitzada en motiu del Dia Europeu de la Mediació, que se celebra el 21 de gener. Un espai de reflexió amb l'objectiu d'ampliar el debat sobre l'obligatorietat de la mediació a diferents contextos internacionals. A partir de l'entrada en vigor de la *Ley Orgánica 1/2025*, que estableix la necessitat d'acreditar un intent de MASC abans d'interposar una demanda civil o mercantil, es va obrir un diàleg amb professionals d'Amèrica Llatina per analitzar els reptes, oportunitats i tensions que implica aquesta transformació.

Reptes i solucions en l'abordatge integral de la violència entre infants i joves

Vídeo de la Càpsula organitzada entre el CEESC i la Plataforma PDA en què es va generar un espai de trobada de gran interès per a professionals de l'acció social que intervenen amb infants, adolescents i joves, així com per a aquelles figures de les organitzacions dedicades a cuidar dels sistemes o polítiques de protecció davant la violència.

S'hi van tractar temes com ara reptes i criteris de qualitat en prevenció detecció i actuació davant la violència entre iguals; la formació dels i les professionals d'acció social en matèria de protecció d'infància i adolescència, o la necessitat de constituir equips de valoració de casos: el lideratge de la figura de coordinació de benestar i protecció (CBP).

Cultura profesional y autonomía: fortaleciendo la identidad de la educación social

Vídeo i relatoria d'aquesta jornada, organitzada juntament amb la UOC, que formava part dels actes precongessuals del IX Congrés Estatal d'Educació Social.

La sessió ens va fer partícips de la necessitat de seguir construint una cultura professional viva, crítica i compartida. S'hi va subratllar la

importància de generar discurs propi des de la pràctica, assumir un posicionament ètic i teòric, i reivindicar espais que sostinguin la reflexió, la formació i la supervisió. Els ponents van destacar també la necessitat d'establir marcs de referència que puguin funcionar com a àncores en un context com l'actual, en què la diversitat d'opcions poden allunyar-nos d'allò educatiu.

Trobareu totes les relatories aquí: <https://ceesc.cat/documents-publicacions/relatories>

INFORMES

Diferències entre els perfils professionals de l'Educació Social i de la Integració Social

Aquest document explica de manera clara i entenedora quin és el paper de dues figures professionals que sovint treballen juntes en els mateixos serveis i espais, i que intervenen en àmbits tan diversos com la protecció a la infància, la salut mental o l'atenció a la gent gran: les figures d'educador/a social i d'integrador/a social.

L'objectiu és oferir una guia útil tant per a professionals com per a entitats, que ajudi a entendre millor què aporta cada perfil i com es complementen.

Informe de resultats del qüestionari sobre la presència dels Mossos d'Esquadra a instituts

Aquest informe s'emmarca en el debat generat arran de l'anunci del Departament d'Educació i Formació Professional d'impulsar el pla pilot EDUSEG, que preveu la incorporació d'agents dels Mossos d'Esquadra a diversos centres educatius.

Amb la voluntat de conèixer la mirada dels professionals que desenvolupen la seva tasca als centres educatius de Catalunya, des del Col·lectiu Professional es va impulsar aquest qüestionari que es va adreçar als 60 professionals que actualment ocupen aquestes places. ●

Trobareu tots els informes aquí: <https://www.ceesc.cat/documents-publicacions/informes-professionals>

MEMÒRIA DEL CEESC 2025 I MEMÒRIA DE LA LEGISLATURA 2022-2026

El passat 17 de març, el CEESC va celebrar la seva Assemblea Ordinària en què es va aprovar la **Memòria d'activitats 2025**, que recull l'acció desenvolupada al llarg de l'any i dona comptes de les línies estratègiques, com ara el reforç de la visibilitat de la professió, la incidència política, la millora dels espais de participació o l'impuls dels serveis i la comunicació del CEESC.

Així mateix, el president sortint, **Marc Queralt**, va fer una valoració de la legislatura 2022-2026, presentant-ne la Memòria i posant en relleu el treball desenvolupat durant aquests anys. ●

Escaneja els codis QR
per descarregar els documents.

Memòria 2025

Memòria de legislatura
2022-2026

SERVEIS CEESC: DESENVOLUPAMENT PROFESSIONAL

Serveis per créixer professionalment

Escola de Formació del CEESC

Un projecte estratègic que té la voluntat d'esdevenir un espai de referència per a la professionalització de l'educació social i l'acció social.

3 catàlegs de formació l'any que t'ofereixen una oferta formativa continuada, de qualitat

i assequible. L'Escola de Formació és una eina per reforçar la identitat col·lectiva de la professió i generar espais de trobada, debat i aprenentatge continuat.

Borsa de treball

Una eina completa i actualitzada per facilitar la inserció laboral i el creixement professional dels col·legiats i col·legiades, que ofereix:

- Oportunitats laborals de qualitat
- Varietat d'ofertes
- Ofertes verificades
- Gestió personalitzada de candidatures
- Un valor afegit per ser membre del CEESC

NIU - Suport a l'emprenedoria

El NIU és un espai de trobada, treball, intercanvi, discussió, millora, reinvençió i creació de projectes i activitats d'interès entorn l'àmbit social.

Convertir una idea de negoci en una empresa viable requereix esforç. El nostre personal expert

t'acompanyarà en el procés amb el coneixement i l'experiència que aglutina el Col·legi dins l'àmbit socioeducatiu i el bagatge en comunicació, organització, gestió i formació.

Servei d'Acompanyament i Orientació en Processos d'Oposició

Aquest servei, adreçat a professionals que s'estiguin preparant per accedir a places de serveis socials bàsics de l'àmbit local, neix per donar suport i acompanyament en l'accés a un lloc de treball dins de l'administració pública.

Borsa d'expertes i experts del CEESC

Si ets especialista en algun camp de l'acció socioeducativa i creus que pot ser d'interès de les educadores i els educadors socials, pots formar part de la nostra borsa d'expertes i experts (formadors i supervisors).

Servei de suport als registres de mediació i peritatge judicial

Un servei de suport per a aquells professionals que desitgin dedicar-se a la mediació o formar part del llistat per ser designat pèrit/a judicial per part del Departament de Justícia.

Programa Projecta't

Programa que permet fer un acompanyament a mida de cada col·legiat o col·legiada, 100% subvencionat, i amb la participació de l'entitat.

Plataforma de cerca d'ajuts i subvencions

A través de l'Associació Intercol·legial teniu accés a una plataforma on buscar subvencions, beques i ajuts a nivell estatal. ●

Descobreix els serveis del CEESC i incorpora'ls al teu dia a dia. El Col·legi és al teu costat.

EL 6È CSSBE JA ESTÀ EN MARXA

Com ja vam anunciar fa uns mesos, el 6è Congrés de Serveis Socials Bàsics i Especialitzats tindrà lloc els dies **4 i 5 de novembre de 2026, a Manresa**. Sota el lema "**Trànsits de vida, xarxes que sostenen**", aquesta edició vol aprofundir en la importància de les estructures de suport en els diversos processos vitals de la ciutadania.

El Congrés és una iniciativa biennal intercol·legial que aglutina el CEESC conjuntament amb els col·legis oficials de Pedagogia, Psicologia i Treball Social de Catalunya. L'organització del Congrés es du a terme a través de diferents comitès de treball -formats per professionals designats per cadascun dels col·legis- que es reuneixen periòdicament per definir els continguts, impulsar el debat professional i organitzar el desenvolupament del Precongrés i del Congrés.

La secretaria tècnica del Congrés és rotativa entre els quatre col·legis i, en aquesta edició, l'assumeix el COPC, que coordina operativament el treball dels comitès.

La seu

L'elecció de la ciutat de Manresa com a seu de la sisena edició del Congrés respon a la voluntat de situar l'esdeveniment en un epicentre territorial equidistant, que en faciliti l'accés als i les professionals d'arreu de Catalunya i afavoreixi una participació àmplia i representativa.

Manresa ofereix les condicions òptimes per acollir un esdeveniment d'aquestes característiques, tant per la qualitat de les seves infraestructures com per la seva connectivitat. El Congrés tindrà lloc principalment al **Teatre Kursaal**, un equipament de referència que destaca per la seva versatilitat i capacitat per acollir propostes de gran format.

Complementàriament, el **Casino de Manresa**, situat a pocs minuts del Kursaal, esdevé un espai idoni per ampliar els escenaris del Congrés. Aquest equipament permet acollir activitats paral·leles i moments de trobada, contribuint a generar un entorn propici per a l'intercanvi, la reflexió i la generació de xarxa entre professionals del sector.

Logo secundari

A banda del logo principal del Congrés, des del Comitè organitzador es presenta un logo secundari, una proposta visual que acompanya el logotip principal i que reforça la identitat d'aquesta sisena edició. Una imatge que simbolitza les vides en trànsit, la força de les xarxes comunitàries i la col·laboració dels quatre col·legis professionals organitzadors.

El disseny s'articula al voltant de la metàfora d'un pont, que simbolitza les vides en trànsit i les xarxes que sostenen les persones al llarg dels seus itineraris. Aquest pont representa la unió i la connexió entre individus, així com el suport, l'ajuda i l'acompanyament mutu que es construeix des de la comunitat. Alhora, el logotip també evoca la presència de quatre persones, que simbolitzen la col·laboració dels quatre col·legis professionals organitzadors del Congrés, posant en valor el treball conjunt i la transversalitat.

Aquest logotip és la proposta guanyadora entre les presentades a concurs entre alumnes de l'Escola d'Art de Manresa, l'autora del qual és l'**Àngela Sánchez Caraballo**.

Comunicacions

S'ha obert el termini de presentació de comunicacions i pòsters. El 6è CSSBE convida professionals de l'àmbit social a compartir experiències, projectes i reflexions vinculades als diferents trànsits vitals, identitaris, migratoris i professionals, amb l'objectiu de generar coneixement compartit i enriquir la pràctica professional. Les aportacions seran valorades segons criteris com la rellevància, el rigor, la innovació i la vinculació amb la temàtica del congrés.

Termini de presentació: 4 de setembre. ●

CAMINS I PERSPECTIVES 2026

La novena edició del Camins i Perspectives ha tornat a demostrar que la connexió entre universitat, estudiantat i professió continua sent una necessitat. Durant el mes de maig, prop d'un centenar d'estudiants de la Universitat de Vic, la Universitat de Girona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Oberta de Catalunya han participat en les diferents sessions organitzades conjuntament amb el CEESC.

La bona acollida per part de les universitats i l'elevada participació de l'alumnat confirmen la consolidació d'una proposta que, any rere any, ofereix als futurs educadors i educadores socials l'oportunitat de dialogar amb professionals en actiu i aproximar-se a la realitat quotidiana de la professió.

Cada sessió va abordar un àmbit diferent de l'educació social, posant el focus en qüestions molt diverses però complementàries. A la Universitat de Vic es va reflexionar sobre l'acompanyament als joves extutelats i els processos d'emancipació; a la Universitat de Girona es va aprofundir en l'ètica professional, la supervisió i la necessitat de disposar d'espais de reflexió sobre la pràctica; a la Universitat Autònoma de Barcelona es van compartir experiències vinculades al sensellarisme i la salut mental; i a la UOC, des de la seu del CEESC, la **Mercè Aranda** va oferir una mirada inspiradora sobre l'emprenedoria, la iniciativa professional i la capacitat de generar nous projectes dins l'educació social.

Més enllà dels continguts específics de cada sessió, totes elles van incorporar un espai dedicat a la professionalització. Des de l'equip tècnic del CEESC es van compartir reflexions sobre els primers passos dins la professió, el paper del Col·legi, la importància de la col·legiació, les sortides professionals, els reptes actuals de l'educació social i la necessitat de continuar construint una professió organitzada, amb capacitat d'incidència i de generar discurs propi.

Aquest contacte directe amb la realitat professional continua sent un dels grans valors del Camins i Perspectives. Al mateix temps, aquesta edició també ha posat sobre la taula una reflexió de futur. Les universitats conviden cada vegada més professionals externs perquè comparteixin la seva experiència a les aules, fet que enriqueix notablement la formació dels estudiants. En aquest nou context, el Camins i Perspectives té el repte de continuar evolucionant i oferir propostes cada vegada més singulars: sessions centrades en temàtiques específiques, dilemes professionals, processos d'inserció laboral, emprenedoria, ètica o altres continguts que aportin un valor diferencial respecte a altres activitats formatives.

Des del CEESC valorem molt positivament aquesta edició i volem agrair la implicació de les universitats participants, del professorat que ha fet possible les sessions i, molt especialment, de totes les educadores i educadors socials col·legiats que han compartit generosament la seva experiència professional amb les noves generacions.

Perquè construir professió també és això: generar espais on estudiants, universitats i professionals puguin trobar-se, compartir experiències i imaginar conjuntament els camins futurs de l'educació social.

Camins i Perspectives 2026 en xifres:

- 4 universitats participants.
- 4 àmbits professionals diferents.
- 8 professionals convidats.
- 1 membre de l'equip tècnic del CEESC a cada sessió.
- Prop d'un centenar d'estudiants participants. ●

EL PAPER DE L'EDUCACIÓ SOCIAL EN LA SALUT MENTAL

El passat 27 d'abril, la Universitat Rovira i Virgili va acollir a Tarragona, organitzada conjuntament amb el CEESC, la jornada **Educació social i salut mental: fent camí cap al reconeixement sanitari**, per continuar impulsant el debat sobre el paper de l'educació social dins del sistema sanitari i, especialment, en l'àmbit de la salut mental.

La sessió va comptar amb la benvinguda institucional del degà de la Facultat de Ciències de l'Educació i Psicologia de la URV, **Jordi Tous**,

i de **Ramona Fernández**, membre de la Junta de Govern del CEESC, que van destacar la importància de reforçar els espais de trobada entre universitat i professió.

Després d'una dinàmica inicial per reflexionar sobre els estereotips vinculats a la salut mental, **Ramona Fernández** va presentar els principals arguments que sustenten la reivindicació del CEESC perquè l'educació social sigui reconeguda com a professió sanitària. La seva intervenció va aprofundir en el document *L'educació social com a professió sanitària* (2024), recordant que les

educadores i educadors socials ja formen part de molts dispositius sanitaris i de salut mental, tot i que aquest paper encara no gaudeix d'un reconeixement normatiu.

Un dels missatges centrals de la jornada va ser que la salut mental no es pot entendre únicament des de la dimensió clínica, sinó que requereix incorporar la perspectiva social, comunitària i relacional pròpia de l'educació social. En aquest sentit, es va reivindicar el valor dels vincles, la continuïtat dels processos d'acompanyament i el treball comunitari com a elements imprescindibles per promoure el benestar de les persones.

La jornada va concloure amb un debat molt participatiu entre les persones assistents, que van compartir experiències professionals i van coincidir en la necessitat de continuar reforçant la presència de l'educació social en els equips de salut mental i avançar cap al seu reconeixement dins l'àmbit sanitari.

Amb aquesta iniciativa, el CEESC continua impulsant el debat professional i institucional per consolidar el paper de l'educació social en la promoció de la salut, l'acompanyament comunitari i l'atenció integral a les persones. ●

PRESENTEM UN INFORME SOBRE EDUCACIÓ SOCIAL I INTEGRACIÓ SOCIAL

El CEESC va presentar el 7 de maig a Tortosa l'informe *Diferències entre els perfils professionals de l'Educació Social i de la Integració Social*, un document que reclama definir amb més claredat les funcions i responsabilitats dels dos perfils professionals per millorar la qualitat de la intervenció socioeducativa i reforçar el treball dels equips interdisciplinaris.

La jornada, celebrada a la seu de la UOC de Tortosa, va reunir professionals de diferents àmbits, representants institucionals i equips socioeducatius per reflexionar sobre una realitat cada vegada més present als serveis: la convivència d'educadores socials i integradores socials en espais d'intervenció compartits.

La benvinguda institucional va anar a càrrec de **Núria Palau**, vicepresidenta del CEESC, i de **Susana Tarapiella**, directora general d'Educació Inclusiva i Benestar de l'Alumnat, que va destacar la importància d'espais com aquest per aprofundir en el coneixement dels dos perfils professionals.

L'informe, presentat per **Carme Panchón** i **Marta Fité**, conclou que, tot i compartir molts espais d'intervenció, Educació Social i Integració Social desenvolupen funcions diferenciades i complementàries. Les educadores i educadors socials assumeixen principalment la planificació, coordinació i avaluació dels processos socioeducatius des d'una perspectiva pedagògica i transformadora, mentre que les integradores i integradors socials desenvolupen un paper fonamental en l'acompanyament quotidià i l'execució directa de les intervencions.

El document defensa que aquesta diferenciació no respon a una jerarquia entre professions, sinó a la necessitat de definir millor les responsabilitats de cada perfil per afavorir la coordinació dels equips i oferir una intervenció més coherent i ajustada a les necessitats de les persones.

La jornada es va completar amb una taula rodona d'experiències, en què professionals dels àmbits de la infància, la justícia juvenil i els serveis socioeducatius van compartir exemples de treball conjunt entre educadores i integradores socials. Les intervencions van coincidir a destacar que la complementarietat és una de les principals fortaleses dels equips, sempre que existeixin funcions clares, reconeixement mutu i espais reals de coordinació.

Amb aquesta iniciativa, el CEESC continua contribuint al debat sobre els perfils professionals de l'àmbit socioeducatiu i reafirma el seu compromís amb el reconeixement de l'Educació Social i la millora de la qualitat dels serveis que s'ofereixen a la ciutadania. ●

AGENDA D'ACTIVITATS

Agenda del 30è Aniversari del CEESC i del Dia Internacional de l'Educació Social

 Dimecres, 30 de setembre

 9.30 h

 Seu del CEESC

PEIXERA ÈTICA: 25 ANYS DESPRÉS: ON ÉS AVUI L'ÈTICA EN L'EDUCACIÓ SOCIAL?

Fa vint-i-cinc anys de la Declaració de Barcelona, un document que ha esdevingut un dels principals referents en la construcció del marc ètic i professional de l'educació social. La jornada combinarà la presentació dels resultats d'un qüestionari sobre l'estat de l'ètica amb un espai de treball col·laboratiu per construir eines i orientacions aplicables a la pràctica socioeducativa.

 Dijous, 1 d'octubre

 17.30 h

 Seu del CEESC

JORNADA ESPECIAL DEL 30è ANIVERSARI

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE: "Educació Social: ofici i professió. Testimonis del procés de formalització de l'Educació Social a Catalunya (1969-2000)"

Presentació del llibre impulsat per la Comissió Sèniors del CEESC, escrit per **Guillem Soler de Oteyza**, amb 27 entrevistes a testimonis. El llibre recull fites, veus i aprenentatges de la professió i de l'associacionisme a l'entorn de la professió.

CELEBREM I CONSTRUÏM PROFESSIÓ

Reconeixement professional a les 30 primeres persones col·legiades en actiu i reconeixement a l'alumnat amb millor TFG i expedient acadèmic dels graus d'Educació Social.

 divendres, 2 d'octubre

 9.30 h

 Pendent de confirmar

EDUCACIÓ SOCIAL I SUPERVISIÓ, UNA HISTÒRIA NOSTRA

Una jornada participativa per reivindicar la supervisió com una pràctica fonamental de l'Educació Social. Un espai per reflexionar col·lectivament sobre la cura dels equips, la qualitat de la intervenció socioeducativa i la necessitat de continuar construint una professió crítica, ètica i sostenible.

 Dijous, 12 de novembre

 18.00 h

 Seu del CEESC

ACTE CENTRAL DEL 30è ANIVERSARI

Acte central de caràcter commemoratiu i lúdic, pensat com un lloc de trobada per retrobar companyes i companys de professió i reivindicar el paper de l'Educació Social dins la societat catalana. Es preveu també habilitar un espai de networking per afavorir la connexió entre professionals i assistents.

 Dijous, 26 de novembre

 9.30 h

 Seu del CEESC

TEIXINT VINCLES, REPARANT FUTURS. L'ACOLLIMENT A DEBAT: PER UNA TRANSFORMACIÓ DES DE L'EDUCACIÓ SOCIAL

Un jornada de debat sobre el futur dels acolliments familiars des de la mirada de l'Educació Social. Al llarg de quatre blocs temàtics s'abordaran els reptes del sistema de protecció, el valor del vincle reparador, les experiències de professionals, famílies i joves extutelats, i les propostes d'incidència política per avançar cap a un model més preventiu, comunitari i centrat en els drets dels infants i adolescents.

Trobareu tota la informació de les activitats a la web del CEESC

CATÀLEG DE FORMACIÓ TARDOR 2026

EN LÍNIA ASÍNCRON: Tots som referents lingüístics! L'ús del català en els serveis socioeducatius (25 h)

Del 21 de setembre al 30 d'octubre

Organitzat pel CEESC i la Plataforma per la Llengua, aquest curs vol generar consciència sobre la importància del referent lingüístic entre el col·lectiu d'educadores i educadors socials, entenent que és una figura estratègica per a la promoció del català atenent al seu compromís amb la democratització cultural i la igualtat d'oportunitats.

EN LÍNIA / ASÍNCRON: Taller sobre les proves pràctiques en un procés de selecció a l'administració local (20 h)

C: 140 € / NC: 240 € / A: 120 €

27a edició en línia

Del 23 de setembre al 30 d'octubre

6a edició asíncron

Del 9 de novembre al 7 de desembre

Formació totalment pràctica que se centra a treballar la preparació de les proves tècniques relacionades directament amb la pràctica professional, és a dir, els casos pràctics.

A càrrec de: Núria Ferrer i Santanach, *educadora social i pedagoga*.

EN LÍNIA: Abordatge del trauma complex, context i eines per a la intervenció* (6a ed.) (16 h)

Dimecres, 23 i 30 de setembre, i 7 i 14 d'octubre, de 16.00 a 20.00 h

C: 112 € / NC: 192 € / A: 96 €

El curs aporta eines per a la intervenció socioeducativa en l'abordatge del TEPTC, a partir de casos de victimització infantil, contextos familiars traumàtics i situacions de tutela de llarga durada, amb l'objectiu de complementar la tasca educativa, prevenir la reincidència i/o cronificació de conductes disruptives i disfuncionals en les persones ateses, així com

prevenir els efectes de l'estrès en els professionals que intervenen en casos d'especial complexitat.

A càrrec de: Elena Hernández Guerra, *llicenciada en Psicologia, especialitzada en Psicologia Clínica i Experta en intervencions sistèmiques*.

EN LÍNIA ASÍNCRON: Disseny de projectes comunitaris contra l'odi: de la paraula a l'acció (20 h)

Del 23 de setembre al 20 d'octubre

Sessions síncrones: dimecres, 23 de setembre i dimarts, 20 d'octubre, de 16.00 a 18.00 h

C: 140 € / NC: 240 € / A: 120 €

A partir de l'autodiagnosi i el treball sobre conceptes clau, es facilitaran eines per incorporar la perspectiva interseccional i intercultural, i per dissenyar propostes de prevenció del racisme i les discriminacions adaptades als seus contextos.

A càrrec de: Celia Premat, *col·legiada 6915. Especialista en dinàmiques comunitàries, diversitat i interculturalitat, conflicte i participació*.

EN LÍNIA: Atenció a persones amb conducta suïcida (2a ed.) (20 h)

Dilluns, 28 de setembre, 5, 12, 19 i 26 d'octubre i 2 i 9 de novembre, de 18.00 a 20.00 h

C: 140 € / NC: 240 € / A: 120 €

Descobrirem els factors de risc que poden afavorir l'aparició de la conducta suïcida -com el patiment emocional sostingut, la solitud no desitjada o la manca de suport social- i també els factors protectors, com la presència de vincles significatius, la capacitat de demanar ajuda o la participació en la comunitat. Aquests elements seran abordats des d'una mirada integral, que combina la dimensió personal, relacional i social del fenomen.

A càrrec de: Raimon Negre i Pasquel, *educador social, col·legiat 11726. President i soci fundador de l'Associació ACCAPP Suïcidi (2021-2025). Núria Cabanes Andreu, vicepresidenta de l'Associació ACCAPP Suïcidi (2023-2025)*.

CÀPSULA EN LÍNIA:
La Family Group Conference i la seva mirada preventiva, participativa i comunitària

Dilluns, 28 de setembre, d'11.00 a 13.00 h

Introducció a una metodologia de suport en la presa de decisions que posa el focus en potenciar la capacitat d'agència de les famílies i comunitats per tal que puguin afrontar els reptes del seu dia a dia.

A càrrec de: **Amanda Martínez:** *facilitadora de grups i especialista en FGC, educadora social i doula, i Arnau Taberner:* *facilitador en FGC, psicòleg social i terapeuta familiar.*

EN LÍNIA:
Obstacles per a l'accés a drets de ciutadania: com acompanyar la cancel·lació d'antecedents penals i policials des de l'educació social (2,5 h)

Dimarts, 29 de setembre, de 16.00 a 18.30 h
C: 17,50 € / NC: 30 € / A: 15 €

Els antecedents penals i policials són, sovint, un obstacle per als processos d'inserció social i laboral de moltes persones. Aquesta formació ofereix una visió pràctica i aplicada d'aquesta matèria, amb l'objectiu de dotar els professionals d'eines concretes per acompanyar les persones ateses en aquests tràmits.

A càrrec de: **Núria Monfort Soria,** *advocada i formadora especialitzada en l'acompanyament jurídic social a equips d'intervenció social i col·lectius en situació d'exclusió.*

EN LÍNIA:
Perspectiva i intervenció de l'educador/a social en salut mental infantil i juvenil: programes comunitaris, crisi i PAE-TPI (15 h)

Dimecres, 1, 8, 15, 22 i 29 d'octubre, de 16.30 a 19.30 h
C: 105 € / NC: 180 € / A: 90 €

Aquesta formació ofereix una aproximació pràctica al rol de l'educació social en la salut mental infantojuvenil. S'abordarà especialment l'atenció comunitària i la intervenció socioeducativa en programes específics de salut mental.

A càrrec de: **Jose Llorca Sánchez,** *educador social especialitzat en salut mental infantojuvenil, Trastorns de*

l'Espectre Autista (TEA) i intervenció en crisi. Col·legiat 11206.

EN LÍNIA:
Eines coeducatives per a la igualtat de gènere (15 h)

Divendres 2, 9, 16, 23 i 30 d'octubre, de 10.00 a 13.00 h
C: 105 € / NC: 180 € / A: 90 €

La formació té com a objectiu identificar, prevenir i fer un abordatge feminista i interseccional de les violències masclistes en els entorns educatius (tant formals com no formals), tenint present la perspectiva i la transversalitat de gènere.

A càrrec de: **Mercedes Naranjo Carmona,** *educadora social, amb experiència en l'àmbit de la sensibilització, prevenció i atenció a dones en situació de violència masclista, i Carolina Sánchez Spuler,* *treballadora social, amb experiència en l'abordatge i atenció amb víctimes de violències masclistes.*

EN LÍNIA:
Sensellarime i normativa d'espai públic. El càstig enfront de la vulnerabilitat (3 h)

Dimecres, 14 d'octubre, de 16.00 h a 19.00 h
C: 21 € / NC: 36 € / A: 18 €

Formació dirigida als professionals de l'àmbit social que treballen amb persones en situació d'exclusió residencial, per tal que coneguin la normativa reguladora de l'espai públic, i puguin entendre i acompanyar al llarg del procediment administratiu sancionador.

A càrrec de: **Solange Hilbert Pérez,** *advocada, amb exercici professional en els àmbits del dret relacionats amb els drets de les persones en situació de vulnerabilitat i risc social.*

EN LÍNIA:
Mediació del conflicte. Pràctiques restauratives i CNV aplicades a la intervenció educativa i mediació (15 h)

Dilluns, 26 d'octubre, i 2, 9, 16 i 23 de novembre, de 16.00 a 19.00 h
C: 105 € / NC: 180 € / A: 90 €

Formació pràctica per abordar el conflicte des d'una mirada restaurativa, posant el focus en la responsabilitat, la reparació i l'enfortiment i restauració dels vincles. Es treballarà el posicionament

professional davant del conflicte, amb pràctiques de recursos preventius i responsius (converses i cercles restauratius).

A càrrec d'Eva Pérez Jaén, educadora social, col·legiada 10271, i mediatra comunitària, i **Sandra Martí Cadaval**, advocada col·laborativa i mediatra.

EN LÍNIA SUBVENCIONAT: **Acompanyament i gestió documental de tràmits d'estrangeria (20 h)**

Dimarts, 27 d'octubre, i 3, 10, 17 i 24 de novembre, de 15.30 a 19.30 h

Sessió presencial: 24 de novembre, a la seu del CEESC

Aquesta formació proporciona els coneixements i les competències necessàries per orientar les persones migrants en la gestió dels principals tràmits d'estrangeria. El curs aborda la normativa vigent, la documentació requerida i els procediments administratius relacionats amb les autoritzacions de residència i treball, les renovacions, l'arrelament i el reagrupament familiar.

A càrrec de: Mostafa Asrih, educador social, col·legiat 10053, advocat i mediatra social i comunitari.

EN LÍNIA: **L'entrevista socioeducativa: com ens comuniquem (15 h)**

Dijous, 29 d'octubre, i 5, 12, 19 i 26 de novembre, de 16.00 h a 18.00 h

C: 105 € / NC: 180 € / A: 90 €

En aquest curs posarem atenció als diferents estils de comunicació, als elements clau que ajuden durant una entrevista i a entendre millor l'altre, per tal de fer-li arribar el missatge de forma més clara i fàcil.

A càrrec de: Núria Ferrer i Santanach, educadora social i pedagoga.

EN LÍNIA: **Patiment psíquic, interseccionalitat i trauma* (2a ed.) (8 h)**

Dijous 5, 12, 19 i 26 de novembre, de 17.00 a 19.00 h

C: 56 € / NC: 96 € / A: 48 €

Formació orientada a dotar d'eines conceptuals i metodològiques que permetin repensar les pràctiques professionals entorn del patiment psíquic des d'una mirada crítica, interseccional i sensible al trauma.

A càrrec de: Clara Castaño, educadora social, llicenciada en Belles Arts, Postgraduada en Salut Mental Col·lectiva i Terapeuta Corporal Integrativa especialitzada en Trauma.

EN LÍNIA: **Abordatge del trauma complex, eines per a la intervenció i estudis de casos* (3a ed.) (8 h)**

Dimecres, 11 i 18 de novembre, de 16.00 a 20.00 h

C: 56 € / NC: 96 € / A: 48 €

El curs aportarà eines a educadors i educadores per a la comprensió del funcionament traumàtic en casos d'especial complexitat i eines d'intervenció socioeducativa que promoguin intervencions segures i eficaçes, tant quan s'atenen casos en què s'han exercit pràctiques abusives com en casos de victimització.

A càrrec d'Elena Hernández Guerra, llicenciada en Psicologia per la Universitat de Barcelona. Especialització en Psicologia Forense i experta en intervencions sistèmiques.

EN LÍNIA: **A un clic: parlem de violències digitals masclistes (2a ed.) (6 h)**

Dimecres i dijous, 18 i 19 de novembre, de 16.00 a 19.00 h

C: 42 € / NC: 72 € / A: 36 €

Formació adreçada a professionals de l'àmbit social per a la identificació, prevenció i sensibilització de les violències digitals masclistes i l'acompanyament a les famílies, infàncies i adolescències, així com als equips de professionals d'entorns educatius diversos.

A càrrec de: Mercedes Naranjo Carmona, educadora social, amb experiència en l'àmbit de la sensibilització, prevenció i atenció a dones en situació de violència masclista. **Carolina Sánchez Spuler**, treballadora social, amb experiència en l'abordatge i atenció amb víctimes de violències masclistes.

EN LÍNIA: **Formació inicial en Family Group Conference per a professionals d'atenció social (12 h)**

Dilluns i dimecres, 23, 25, i 30 novembre i 2 desembre, d'11.00 a 14.00 h

C: 84 € / NC: 144 € / A: 72 €

Amb aquesta formació descobriràs l'origen, procés i fonaments de la metodologia de la Family Group Conference (FGC), una eina preventiva i participativa que transforma la manera com les famílies prenen

decisions i construeixen solucions conjuntes amb les seves comunitats.

A càrrec de: **Amanda Martínez:** *educadora social, facilitadora de grups i especialista en FGC, i Arnau Taberner:* *psicòleg social i terapeuta familiar, facilitador en FGC.*

EN LÍNIA:
De la detecció a l'acció: eines pràctiques per a l'abordatge de la victimització adolescent (6 h)

Dimecres, 25 de novembre i 2 de desembre, de 16.00 a 19.00 h
C: 42 € / NC: 72 € / A: 36 €

Coneixerem el fenomen de la victimització adolescent: comprenent les formes més comunes (assetjament escolar, violència de gènere, ciberassetjament, etc.), factors de risc i impactes sobre el benestar emocional i social de les persones adolescents, i desenvoluparem habilitats pràctiques per a la detecció i la intervenció.

A càrrec de: **Sònia Ricondo Garcia,** *advocada especialitzada en matèria de violències masclistes, intrafamiliars, i sexuals, i Andrea Salvat San Agustín,* *psicòloga de la Unitat d'Atenció a les Violències vers la Infància i l'Adolescència.*

EN LÍNIA:
Inserció sociolaboral amb persones en situació de vulnerabilitat: eines pràctiques per a l'educació social (2a ed.) (12 h)

Dijous, 26 de novembre, i 3, 10 i 17 de desembre, de 16.30 a 19.30 h
C: 84 € / NC: 144 € / A: 72 €

Aquesta formació ofereix eines pràctiques per dissenyar i implementar itineraris d'inserció des de l'educació social, incorporant el model competencial, instruments de diagnòstic d'ocupabilitat i estratègies d'acompanyament.

A càrrec de: **Maria Egea Quevedo,** *educadora social especialitzada en inserció sociolaboral.*

EN LÍNIA:
La intervenció socioeducativa en pisos per a joves tutelats, extutelats i no tutelats (3 h)

Dimecres, 16 de desembre, de 16.00 a 19.00 h
C: 21 € / NC: 36 € / A: 18 €

Formació dirigida a professionals que treballen o volen conèixer la tasca de l'educador social en l'àmbit residencial a pisos o unitats de convivència reduïdes per a joves, per tal d'intervenir de manera efectiva al llarg del procés d'acompanyament en els diferents recursos existents.

A càrrec de: **David Vázquez,** *educador social, col·legiat 5992. Membre de Fent Xarxa, i Ainhoa Chavarria,* *educadora social, col·legiada 10002, amb experiència a CRAE, centres oberts i pisos per a adolescents i joves tutelats i extutelats.*

***Intervenció socioeducativa amb perspectiva de trauma (32 h)**

Si cures les tres formacions següents: 'Abordatge del trauma complex, context i eines per a la intervenció' 'Abordatge del trauma complex, eines per a la intervenció i estudis de casos' i 'Patiment psíquic, interseccionalitat i trauma' obtindràs el diploma d'especialització en trauma expedit pel CEESC.

Aquestes formacions poden ser bonificades per FUNDAE:

Les empreses privades que cotitzen a la Seguretat Social disposen d'un ajut per reduir el cost de la formació, del qual es poden beneficiar els treballadors i treballadores que fan cursos adreçats a la millora de les competències professionals.

El pas previ és la negociació individual entre el treballador/a i l'empresa, informant de la possibilitat del benefici mutu. L'empresa pot gestionar la bonificació directament amb FUNDAE, si hi està donada d'alta.

Trobareu més informació a la web del CEESC.

La programació inclosa en aquest Full Informatiu pot patir modificacions.
Consulta la web per a la informació més actualitzada.

FULL INFORMATIU
DRETS CULTURALS
30è ANIVERSARI
NOVA JUNTA
CONGRESSOS
ÈTICA
FORMACIÓ

COL·LEGI D'EDUCADORES I EDUCADORS SOCIALS DE CATALUNYA

www.ceesc.cat

934 521 008

ceesc@ceesc.cat

